

ALLES VERLATEN

U mag gaan zitten. Wilde goedenavond zeggen aan allen. Zo blij om hier te zijn vanavond. Acht dit gewoon zulks een groot voorrecht om hier te zijn, deze liefelijke, nieuwe gemeente, om de Here te aanbidden. Wij hebben hiernaar uitgekeken, hierheen te komen, voor enige tijd, voor tijd van gemeenschap met de mensen, en genieten van de zegeningen, en vertrouwen dat wij een zegen zullen zijn voor u mensen. En zoals de week zich nu begint voort te zetten, en daar wij weten dat de conferentie nu komende is, beginnend op donderdag.

² En ik hoorde zojuist vanmiddag, van Broeder Williams, dat wij een grootse verassing hebben voor donderdagavond. Broeder Oral Roberts zal met ons zijn, om te spreken, woensdagavond. Dat zal zeker een grootse verassing zijn voor ons allen, omdat Broeder Oral zeker een krachtige spreker is. En het zal goed zijn om hem, zelf, weer eens een keer te zien, zijn handen schudden.

³ En wij waren gisteravond in Tempe, bij de Assembly of God, geloof ik dat het was, daarginds. En—en wij hadden zeker een geweldige tijd gisteravond in Tempe. En we hebben een goede tijd in iedere gemeente die wij hier bezoeken in de omgeving van Phoenix en ook ginds in Tempe. En wij waarderen deze dingen gewoon zodanig dat wij het amper kunnen beschrijven.

⁴ Heel zelden krijg ik de kans om dit te doen, gewoon binnenkomen voor een avond in iedere kerk, en spreken tot de mensen en de prediker broeders. En het geeft mij een kleine gelegenheid om mijn waardering voor deze mensen uit te kunnen spreken, deze verschillende denominaties en groepen mensen. Omdat, het is, ze zijn grote sponsors ginds in het veld, in het veld in het buitenland en overall, en zo kan ik ongeveer een kleine kans krijgen om uit te drukken hoe ik over ze denk, in waardering.

⁵ En we zijn geweest met de onafhankelijken en de... ik geloof, Church of God, Assemblies, en allemaal; en, in het buitenland, de Foursquare, Church of God, Assembly of God, en de Jesus' Name. En, allemaal, ze schijnen gewoon allemaal één te zijn wanneer we samenkomen om een bijeenkomst te hebben daarginds op de slagvelden. En, weet u, hier thuis kunnen er ideeën zijn waar we in kunnen verschillen, maar wanneer het op het slagveld komt, wel, dan zijn er geen verschillen. Ziet u?

⁶ Ik ben opgegroeid in een grote familie. Er waren tien kinderen. En wij jongens gingen dan in de achtertuin, en we

vochten dan met elkaar, lieve help. Negen jongens, één meisje, en we vochten dan echt. Maar liever dat niemand één van ons lastigviel, in de voortuin, want, als ze één lastigvielen, kregen ze Branhams die van alle kanten opkwamen. Dus, ik denk dat het op die manier is met Gods kinderen, de Gemeente.

⁷ Hier enige jaren geleden, was ik in Houston, en we hadden een geweldige bijeenkomst. En met . . . ik had enkele sponsors daar; Broeder Raymond Richey, en—en de Assemblies of God en de—en de Jesus' Name mensen, en al de verschillenden. En we hadden een geweldige bijeenkomst. En we waren bij de Music House. Wel, we hadden zo ongeveer achtduizend ondergebracht, geloof ik.

⁸ En er was een—een Baptistenprediker die mij wilde uitdagen in een debat, over de Bijbel, dat Goddelijke genezing niet juist was. Wel, ik ben al door zoveel daarvan heengegaan. Waarom een avond kwijtraken aan één ongelovige, wanneer er duizenden daar waren om voor gebeden te worden, ziet u? Dus toen plaatste hij het in de krant, dat ik bang was het te doen.

⁹ En oude Broeder Bosworth, die bijna tachtig jaar oud, hij zei: "O, laat mij het doen."

¹⁰ En ik dacht aan Kaleb, weet u: "Laat mij dit gebergte nemen." Dus zei ik: "Broeder Bosworth, ik—ik zou niet willen dat u heibel maakte. Christus wil niet dat wij Christenen heibel maken met elkaar. Als de man een ongelovige is, wel, is hij gewoon een ongelovige, dat is alles. Er is niets dat u ertegen kunt doen."

¹¹ En dus zei hij: "Wel, wat het is," zei, "als wij weggaan, nadat zij dat in de krant hebben gezet," zei, "zullen zij zeggen dat we gewoon een stel, u weet wel, niet weten waar we over praten, gewoon een opgewonden emotie." Hij zei: "Ik wou dat u mij de gelegenheid zou geven." En ik keek naar hem, daar staande, bijna tachtig jaar oud, en gewoon zo overtuigd in die Schrift.

¹² Ik zei: "Wel, Broeder Bosworth, als u mij uw hand zult geven en beloven dat u geen heibel zult maken."

¹³ Hij zei: "O, ik zal geen heibel maken hoor." Dus naar beneden ging hij, om het de verslaggever te vertellen.

¹⁴ En natuurlijk, u weet hoe de kranten het kunnen verspreiden, ziet u. "Geestelijke vacht zal vliegen," weet u.

¹⁵ Wij kregen het stadion, de rodeo arena, en die avond kregen we zo'n dertig duizend mensen op de been. En toen, zo zag je daar maar, dat mensen binnenkwamen per vliegtuig, treinen. Ik zeg het u, ze reden op éénbultige kamelen, tweebultige kamelen, en driebultige kamelen, maar ze dronken allen uit die put waar er plek is voor ons allemaal, hetzelfde. Alles was samen. En het laat . . . Dat was voor mij gewoon een grote zegen, als je nu bedenkt. Ziet u, als de druk echt komt, er

was één ding dat we met elkaar gemeen hadden, we geloofden allen in de Heilige Geest en Goddelijke genezing. Dus iedereen kwam erbij om zijn aandeel te geven.

¹⁶ En dus weten we wat er die avond gebeurde, hoe dat de Heilige Geest het overnam. En dat is toen de Engel des Heren nederdaalde. Ze hebben er een foto van gemaakt. En—en toen ging het vandaaruit naar Washington D.C., ter bevestiging. Toen, daarna, werd het aan de testen onderworpen enzovoort. En George J. Lacy, hoofd van de FBI, schreef het—het document erover. En hij is hoofd van de vingerafdruk documenten van de—van de FBI. “Het was absoluut een bovennatuurlijk Wezen. Het licht trof de lens. Het was geen psychologie.” Hij zei: “Ik heb ook vaker gezegd dat uw bijeenkomsten psychologie waren. Ik dacht dat u de gedachten van die mensen las.” Hij zei: “Maar het mechanische oog van deze camera zal geen psychologie accepteren, meneer Branham. Het trof de lens.” Hij zei: “Het is hier.”

¹⁷ Dus, toen, is Het genomen. Het was daarvóór genomen, en enkele keren daarna. Gewoon, ik ben zo dankbaar te weten. Vele mensen hier hebben de foto gezien. Niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Ik geloof, o, velen van u hebben het.

¹⁸ Ik ben zo blij om te weten dat ondanks dat er in deze laatste dag over de pinksterbeweging gesproken is, maar, ik zeg u, bij het nemen van Bijbelse geschiedenis. . .

¹⁹ Ik ben net door de—de geschiedenis van de kerk heen, de laatste paar jaren, vanaf de dood van laatste apostel, Johannes, op het eiland. . .toen hij het eiland Patmos verliet, en binnenkwam en—en klaar was met het schrijven van de Boeken en het bijeenbrengen van Ze. Hij was daarginds geplaatst omdat hij de Geschriften van de apostelen nam en een Bijbel Ervan maakte. En dat is waarom hij naar het eiland Patmos was gebracht. Na voor een dag en nacht in vet gekookt te zijn, en hem toen daarginds gebracht op het eiland. En hij stelde de Boeken samen. En daarnaast, gaf God hem het laatste Boek van de Bijbel, de Openbaring.

²⁰ En dan terugkomende, ik begon vanaf zijn geschiedenis daar, en dan naar zijn. . .een van zijn volgelingen, Polycarpus, Ignatius, en velen van hen, door tot aan Martinus, Irenaeus, Justus, de heilige Columba, door en door, tot aan de donkere middeleeuw, en door, en weer tot aan de—de Lutherse, en Wesley.

²¹ En ik ben erachter gekomen dat, zelfs sinds de dagen van de apostelen, in al die grote werken van de Heilige Geest, is er geen enkele van hen die deze laatste beweging van de Here, hier in deze laatste dagen, overtreft. Wij realiseren het ons niet, vrienden. Er vinden nu dingen plaats die God kunnen bewijzen, zoals die foto van—van Christus, precies met ons, waar zij geen apparatuur voor hadden om het mee te doen, in die dagen. Maar

nu probeert de mens iets te presteren, om van God af te doen, en God neemt diezelfde prestatie en bewijst Zichzelf ermee. Dus het is gewoon. . . U zult God nooit vóór zijn, want Hij is almachtig, alomtegenwoordig, oneindig. U kunt er met geen mogelijkheid van weggomen. Laat ons gewoon nederig zijn en Hem dienen, is het beste wat ik weet om te doen.

²² Ik schaam mij, maar ik geloof niet dat ik de voorgangers naam weet, hier in de kerk. Ik. . . [Broeder Griffith noemt zijn naam—Vert.] Broeder Griffith, zeker aangenaam kennis met u te maken, broeder, en een tijd van hier te komen en deze gemeenschap, om met u te zijn, om. . .

²³ Wij houden er altijd van om het op deze manier aan te geven, aan diegenen die te Sunnyslopes vertoeven, omdat wij hier pelgrims zijn, vreemdelingen. Wij belijden dat dit niet ons thuis is. Wij zijn Abrahams zaden: “Zoekende naar een Stad welker Bouwer en Maker God is.”

²⁴ Dit is een mooie landstreek. Ik denk niet dat er iets is als deze, dat ik ooit heb gezien. En heb vrijwel gereisd naar bijna iedere natie in de wereld, en ik heb nooit iets gezien in Europa, Italië, Azië, waar dan ook in het Oosten, die ooit overeen kwam met Phoenix, Arizona. Nu, dat is juist. Het is de mooiste plek die ik ooit heb gezien. Maar, o, het zal eruit zien als een steegje, naast wat het zal zijn in dat grote Duizendjarig Rijk. Dus wij zijn—wij zijn. . .

²⁵ Dit is niet ons thuis. Wij vertoeven gewoon hier, en wij zijn gekomen om deze gemeenschap samen te hebben.

²⁶ Het is een zegen voor mij om hier te zijn en Gods gemeente te zien bloeien, een nieuw gebouw, enzovoort. God zegene u mensen ooit! Wees Christus trouw. Blijf de voorganger getrouw, en werk samen, iedereen hand-in-hand, want ik geloof dat de Komst des Heren spoedig is.

²⁷ Nu, juist voordat wij tot het Woord komen, laten wij tot de Auteur komen in gebed, terwijl wij onze hoofden voor een moment buigen.

²⁸ Juist voordat wij bidden, met uw hoofden en harten gebogen, is er een verzoek hierbinnen voor gebed, en u zou het laten weten door een opgestoken hand, gewoon in uw hart heeft u iets nodig, en zeg: “Here Jezus, gedenk mij”? De Here ziet iedere hand. Weet ik zeker.

²⁹ Onze Hemelse Vader, wij zijn zo blij dat wij U “Vader” mogen noemen, de grote Schepper van hemel en aarde, de grote Elohim, de El-Shaddai, de Krachtgever, de Voeder, de Algenoegzame. En door Uw eigen geliefde Zoon, vertelde Hij ons: als wij tot U zouden komen, en wat dan ook vragen, en Zijn Naam gebruiken, dat Hij ervoor zou zorgen dat het werd geschonken. En, Vader, wij geloven dat dat onder voorwaarden

is. Als wij iets zouden vragen dat verkeerd was, konden wij niet het geloof hebben om te geloven dat het beantwoord zou worden. Maar als wij onze harten kunnen doorzoeken vanavond, vragen wij niets dat verkeerd is, maar datgene wat juist is, dat is, dat U ons wilt vergeven voor al onze zonden en overtredingen, want waarlijk, Here, dat is het eerste.

³⁰ Wij willen niet proberen in Uw Aanwezigheid te komen met zonde aan ons. Daarom, dat wetende, iedere dag, problemen en dingen die ons bestoken, die misschien niet eens opgemerkt worden in ons eigen denken, maar, wanneer we stilstaan bij een heilige God, voor Wie zelfs Engelen vies zijn in Zijn ogen, dan weten we, Here, dat we niet eens een kans hebben tenzij wij komen door het Bloed van Jezus Christus, en dan zijn we kinderen Gods. Onze fouten worden door de vingers gezien, wanneer we ze belijden.

³¹ En ik bid, vanavond, Vader, dat U deze groep wilt zegenen die hun handen hebben opgeheven. U weet wat er achter elk van die handen was: de gedachte, het verlangen, en—en het motief en doel van het opheffen. Ik bid dat U ieder hun verzoek wilt schenken.

³² En nu, Vader, bidden wij voor deze kerk. We zijn zo blij, dat, deze plek. Wanneer wij terug lezen in de vroegere dagen, waar de Christenen zo werden gehaat, dat ze niet eens een kerk konden hebben. Dat, ze zo arm waren, dat ze niet één konden hebben gebouwd als ze het wel hadden, en om te zien dat, of dat ze de gelegenheid ervoor hadden. En nu, vandaag, om grote, fijne gebouwen te zien opgaan, schoon, waar mensen zijn, binnen kunnen komen en God aanbidden. We zijn hier zo dankbaar voor. En voor het offer dat, mensen, met hun tienden en offergaven en—en contributies, dit huis gebouwd hebben voor de Here.

³³ Nu, Vader, God, ik bid dat U haar voorganger wilt zegenen, haar diakenen, haar beheerders, en ieder lid dat hier komt. Moge het groeien, en groeien, en groeien. En moge, vanaf deze kerk, een ouderwetse opwekking beginnen die door het vallei zal zwaaien. Mogen er tekenen en wonderen komen van deze kerk, van genezing, redding. Moge het een lichttoren zijn voor de gehele natie. Sta het toe, Here.

³⁴ Moge, vanaf deze plek, fijne predikers weggaan, jonge mannen, de roep van God in hun leven, om naar de zendingsvelden te gaan, waar ze dan ook geroepen zullen worden. Sta het toe, Here.

³⁵ En vanavond, terwijl wij bij elkaar vergaderd zijn, moge de Heilige Geest komen, in het Woord gaan, en gewoon het Zaad planten in ieder hart dat hier is. Moge wij Het met geloof besproeien, dag en nacht, totdat Het gegroeid is tot grote bomen tot eer van God.

³⁶ Genees iedere zieke persoon, Here, die vanavond hier is. Red iedere verloren persoon. Breng alle teruggevallen terug.

En vernieuw en hervul diegenen die ooit gevuld zijn geweest. Sta het toe, Here, want wij vragen dit in de Naam van Jezus Christus, Uw Kind. Amen.

³⁷ Nu, ik ben slechts een beetje laat, zoals gewoonlijk. Het was iets verder weg hier vanavond dan dat ik ervan verwachtte.

³⁸ En dus zijn we, morgenavond, op een of andere plek. Ik geloof dat ze het reeds hebben aangekondigd. En nu, als u samenkomst heeft bij uw eigen kerk, morgenavond, kom niet hierheen. Maar als u geen samenkomst heeft, zouden wij u graag ontvangen. Wij willen altijd dat de mensen blijven waar ze hun plichten hebben, wat er ook gebeurt. Wanneer de kerk open is, hoort iedere soldaat bij zijn rang en op zijn plek te zijn.

³⁹ En dus zijn wij hier op bezoek en hebben een geweldige tijd, net voorafgaand aan de—de Zakenlieden conferentie. En zoals ik reeds heb medegedeeld, Broeder Roberts zal hier zijn om de dienst te openen, voor donderdagavond. Wij zullen heel blij zijn om Broeder Roberts te ontmoeten. En dan denk ik, misschien zal Broeder Velmer Gardner vrijdag hier zijn. 'k Weet niet of hij die avond zal spreken, of niet.

⁴⁰ En ik denk dat het mij toebedeeld is, om daar te zijn op zaterdagochtend, bij het ontbijt. En als het Gods wil is, en voor mij om zaterdagochtend te spreken, wil ik de tekst nemen, zij het zo, als het Gods wil is: *De Gemeenste Mens Die Ik Ooit Heb Ontmoet*. Dus, en—en dan, zondagmiddag, moet ik weer spreken. Dus als u. . . Nu, op een zaterdagochtend, is er geen samenkomst, van wat ik weet. En zondagmiddag is er geen samenkomst, voor zover ik weet.

⁴¹ Nu, voordat ik begin, ik vergat dat ik. . . Nee. Ik geloof dat Billy wel zei dat hij de rest van die gebedskaarten had uitgedeeld. Is dat juist? Zijn er gebedskaarten uitgedeeld hier vanavond? Wel, hij heeft een deel van ze uitgedeeld, bij de andere gemeente, gisteravond, omdat ik—ik de mensen zo lang had gehouden.

⁴² Ik predik nogal lang, zes of acht uren, zoiets ongeveer, soms, wanneer ik opgewonden raak. Nu, ik zal niet. . . Vanavond, ben ik niet van plan om meer dan de helft daarvan te prediken. Gewoon. . . Dus ik dacht dat wij gebedskaarten hebben uitgedeeld, en wij dan. . . kunt u, in ieder geval, tegen middernacht naar huis gaan, zo dan nadat we de gebedsrij hebben. Dus, als het slechts de helft daarvan is. En ik weet niet heel veel, maar het duurt bij mij zo lang om te zeggen wat ik weet. Dus, wat ik weet, zeg ik zo graag, dat ik gewoon mijn tijd ervoor neem, weet u. Het is goed. Ik plaagde alleen maar daar, want ik—ik ga proberen om klaar te zijn, nog vijfenveertig minuten, of zoiets, tot de gebedsrij.

43 Ik heb slechts een kleine, één Schriftplaats hier vanavond die ik wil lezen, en een tekst nemen, en ik bid dat God het zal zegenen. Als u het wilt lezen wanneer u thuis aankomt, het is in Markus, het 10de hoofdstuk en de 28ste vers.

En Petrus begon tot hem te zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd.

44 Nu, ik zou graag een tekst willen nemen, om daar een kleine context op te bouwen, van: *Alles Verlaten*. En dan, over enige ogenblikken, zullen wij bidden voor de zieken. En nu, u die bekend bent met Markus, het 10de hoofdstuk, om een achtergrond te geven. Gewoon... Jezus was aan het praten, eerder, over echtscheiding.

45 En toen stond Hem ook een heel treffend iets te gebeuren. Er was een rijke jongeman die naar Hem toe rende, en zei: "Goede Meester, wat kan ik doen om het Eeuwig Leven te verkrijgen?"

En Hij zei hem: "Onderhoud de geboden."

46 De jongeman zei: "Dat heb ik vanaf mijn jeugd gedaan." Of: "Welke geboden?" En Hij vertelde hem wat ze waren. En hij zei: "Dat heb ik gedaan."

47 Hij zei: "Maar één ding ontbreekt u. Als u Eeuwig Leven wilt hebben, perfect wilt zijn, verkoop dan alles wat u heeft en geef het aan de armen. Neem uw kruis op en volg Mij."

48 Laten wij deze jongeman slechts enige momenten volgen voordat we de tekst naderen, om een achtergrond te geven.

49 Nu, ziet u, die jongeman werd gevraagd alles te verlaten, maar hij weigerde het te doen. En soms als wij voorspoed en rijkdommen, enzovoort, "succes" aanwenden, maar deze jongeman was een succesvolle jongeman en had toch niet het Eeuwig Leven. Dus, soms, betekent succes niet altijd dat God zegent.

50 Maar laten wij hem volgen. Wij vinden hem hier nu in zijn jeugd, jong, misschien een knappe, jong, geklede vent. De Bijbel zei, dat "Jezus van hem hield." Hij had vast een leuk, goed, zacht geweten. Hij was vast een—een heel fijn iets, of hij zou nooit de bewondering van de Here Jezus winnen. Omdat, toen Jezus naar hem keek, "hield Hij van hem." Hij had vast een aardig uiterlijk, en lieve blik op zich, een schone jongeheer, goed-gekapte jongen. En Hij liep Jezus tegemoet, wellicht denkende, in eerbiedigheid, en zei: "Ik wil graag weten wat ik kan doen om het Eeuwig Leven te verkrijgen."

51 En toen hij wat hij had moest loslaten, om het Eeuwig Leven te verkrijgen, toen kwam de vraag aanzetten, of u het wel redt. En die vraag ligt voor ieder van ons. En Jezus vroeg hem eigenlijk om alles wat hij had te verlaten, zijn kruis op te nemen, en Hem te volgen. En wij kennen het verhaal. "Hij ging verdrietig weg, want hij had grote rijkdommen."

52 Toen keerde Jezus zich om, en zei: “Hoe moeilijk zou het zijn voor een rijke om het Koninkrijk des Hemels binnen te gaan, gelijk een kameel die door het oog van een naald zou moeten. Maar dat zou onmogelijk zijn voor de mens, maar,” Hij zei, “met God is het niet onmogelijk.”

53 Laten we deze jonge heerser volgen. De volgende keer dat we hem vinden, in de Bijbel, hij had nooit... zo gauw hij de gelegenheid om Jezus te volgen had verworpen, toen het hem vrij stug was voorgelegd.

54 Ziet u, wij willen vasthouden aan alles wat we kunnen, en dan Jezus volgen. Maar soms wil Jezus dat we ons losmaken van alles, zodat we beide handen op Hem kunnen krijgen. Soms denken we dat, gewoon omdat dat—dat we een houvast hebben.

55 Herinnert mij aan een klein ding dat ik gewoonlijk vertel, over mijn twee kleine meisjes. Ze zijn niet zo klein nu, en ze zijn best grote meisjes. Maar, toen ze klein waren... Een van hen is Rebekah; zij is de oudste. En Sarah, zij is de kleine. En Becky heeft blauwe ogen, en Sarah heeft bruine. Maar ze zijn allebei pappa's meisjes, weet u. En dus blijven ze op om mij thuis te zien komen, en ze houden er altijd van mij te zien. En dus Becky is soort van... was een soort van groot, mager-achtig meisje. En Sarah was een kleine, soort van kort, klein meisje.

56 En dus waren ze op mij aan het wachten om thuis te komen, op een avond. Ik was weggevoerd voor bijeenkomsten, en ze wisten dat ik thuis zou zijn, dus dachten ze dat ze gewoon even een poosje zouden wachten. En als ik thuis kwam, wilden ze mij zien. Wel, het zandmannetje had vast zand in hun ogen gestrooid, en ze kregen slaap. En uiteindelijk gingen ze naar bed, in hun kamer.

57 En ik kwam laat binnen. Dus ik kwam binnen, was erg moe, ging naar bed. En na de bijeenkomsten, enzovoort, word ik zo moe dat ik niet kan slapen, na enige weken van bijeenkomsten. En ik sliep ongeveer twee of drie uurtjes, stond op, ging in de—in de woonkamer, en ging gewoon zitten in de stoel. Ik zat daar in de stoel, vroeg 's morgens.

58 En na een poosje, keerde Becky zich om, in haar slaapkamer, en ze realiseerde zich dat het daglicht was. En ze keek door de hal heen, en ze zag me daar zitten in de stoel. Uit het bed kwam ze, zo snel als ze maar kon, die kleine, magere, lange benen die er maar naar strekten.

59 Wel, dat—dat alarmeerde Sarah. En ik weet niet of uw kinderen dat doen, of niet, maar, mij, je haalt iets voor de oudste, en de tweede neemt het afdankertje. En Sarah had Rebekah's pyjama's aan, de voeten veel te groot, u weet wel, en te groot voor haar. En, zij, daar ging zij het bed uit, en die grote voeten vlogen. En ze kon Rebekah nauwelijks bijhouden.

60 Dus Rebekah kwam vóór haar bij mij aan. En ze sprong op mijn schoot, gooide beide armen om mij heen, gewoon zo'n beetje. . . Ze was op mijn rechterknie, en haar lange benen reikten tot aan de vloer. Ze was nogal goed in balans.

61 Het herinnert mij zo'n beetje aan sommige van de grotere eerste organisaties, weet u wel, die er kwamen. U weet wel, ze zijn hier een poos geweest, een beetje langbenig, enzovoort, nogal goed in balans.

62 En hier komt Sarah eraan, de kleine, jonge gemeente, weet u wel, die er nog niet zo lang is geweest. En zij zag zo'n beetje dat Becky haar voor was geweest—vóór haar daar was aangekomen.

63 Dus Rebekah had haar armen om me heen. Ze keek om. Ze zei: "Sarah, mijn zus, ik wil dat je één ding weet." Ze zei: "Ik was hier eerst." En ze zei: "Ik heb papa in het geheel en er is niets voor jou over." (Zij proberen ons dat te zeggen, weet u, altijd.) Zei: "Ik was hier eerst, en ik heb papa in het geheel, en er is niets voor jou over."

64 Arme kleine Sarah liet haar hoofd omlaag vallen. Haar kleine lip viel omlaag. Ze begon weg te gaan, en de tranen in die grote bruine ogen. En Becky lag met haar hoofd op mijn schouder, omhelsde mij zo'n beetje.

65 Ik nam mijn vinger en reikte zo, naar Sarah, en strekte het ander been uit. Hier kwam ze, en sprong op het ander been, en, wel, zij—zij—zij kon zichzelf niet in balans houden. Haar kleine beentjes reikten de vloer niet. Maar ze was op het been, in ieder geval. Ziet u? Dus ze waggelde er op *die* manier aan.

66 Wel, om te voorkomen dat ze viel, pakte ik beide armen en sloeg ze om haar heen, zo, om haar vast te houden. En ik hield haar vast tegen mij aan, en zij zette haar klein oud hoofdje voor een poosje tegen mij aan.

67 Ze trok zich recht op en keek Becky aan, en zei: "Nu, Rebekah, mijn zus," zei, "ik wil jou ook wat zeggen." Ze zei: "Het is misschien zo dat jij papa in het geheel hebt, maar ik wil je laten weten dat dat papa mij in het geheel heeft." Dus dat is juist.

68 Dus dat is zo'n beetje de manier waarop wij willen. Wij willen niet. . . Wij willen dat Hij ons in het geheel heeft. Dus, daarom, in alles, om het te doen, we moeten gewoon daarbuiten lopen in geloof en hem geloven, dat is alles, en gewoon vertrouwen. We kunnen het niet uitleggen. Er is geen manier om het uit te leggen. Wij geloven het gewoon, en nemen het als zodanig.

69 Deze rijke jongeman, hij wilde zichzelf niet aan Christus geven, en dus ging hij weg. En wij vinden hem, later, dat hij. . . Hij was zo voorspoedig geweest, totdat zijn schuren zo vol waren, totdat hij zei: "Ziel, neem uw rust." O, hij was voorspoedig geweest, alles. Hij had zoveel, hij had niets van node.

⁷⁰ Maar er gebeurde iets. De volgende keer dat wij hem zagen, keek hij op in de hel, zag de bedelaar in de verte op Abrahams schoot. Dat was omdat hij niet bereid was om alles te verlaten, om de Here Jezus te volgen.

⁷¹ Vervolgens, toen dit had plaatsgevonden, en de jonge heerser niet wilde opgeven wat hij had, om Jezus te volgen, was het vast tot Petrus doorgedrongen. Ik geloof dat hij het was die de opmerking maakte, of de vraag stelde, het opbracht. En zei: “Nu, wij hebben alles verlaten, om U te volgen. Wij hebben alles verlaten. Kijk eens wat wij gedaan hebben. We verlieten onze huizen. Wij verlieten onze families. Wij verlieten onze percelen. Wij verlieten alles wat wij hadden, om U te volgen.”

⁷² Het begon tot hem door te dringen. Misschien was hij zo meegeslept in het werk, naar Christus kijkend, enzovoort, dat hij . . . Het was nooit tot hem doorgedrongen, dat hij zijn huis had verlaten. Hij had zijn familie verlaten. Hij had zijn vader, zijn moeder verlaten. Hij had alles wat hij had verlaten, om Jezus te volgen.

⁷³ Maar dat is precies wat God vereist: alles verlaten en Hem volgen. Dat is Gods vereiste. Wij moeten het ook doen. Soms moeten we onze gedachten zelfs verlaten. Als onze gedachten over wat dan ook tegenstrijdig zijn aan Gods Woord, moeten we ons eigen denken verlaten en Hem volgen. En de enige manier waarop we Hem kunnen volgen is, volg Zijn Woord, gehoorzaam Het. En Gods verzoek en Gods vereiste is dat we alles verlaten en Hem volgen.

⁷⁴ Maar zo doende, komen we erachter, soms, dat we onze vrienden moeten verlaten. Vaak is dat iets moeilijks om te doen, nu, vele mensen, wanneer ze voor het eerst tot Christus komen en gevuld worden met de Heilige Geest. Misschien, zoals vrouwen, die een of ander soort feest hadden waar ze naar toe gingen, op iedere *zo een—zo een* avond, waar ze bunco speelden in de buurt. Bekend met al de—de burens, enzovoort, en behoren bij bepaalde verenigingen in de buurt, en ze gaan, bunco spelen. En deze vrouwen, u weet wel, zullen er iets van zeggen. Ze zullen het niet begrijpen. Maar, toch, moet u dat ding verlaten, omdat het niet juist is om te gokken, kaarten spelen. En u moet dat verlaten als u Christus volgt.

⁷⁵ Soms, de vrouwen, in onze kerken, die eraan gewend zijn om immorele kleding aan te trekken, zoals korte broeken, en—en deze spijkerbroeken. En de Bijbel zei: “Het is God een gruwel, als een vrouw zulke dingen aantrekt.” Zij, het maakt niet uit wat ze denkt, zij moet dat verlaten. Soms vinden wij vrouwen, wanneer ze op de Weg komen en gered worden, ze waren gewend hun haar te knippen. En ze willen populair zijn zoals de rest van de wereld. Maar ze komen erachter, dat het iets moeilijks is, want ze zullen u ouderwets noemen, zodra u

zich gaat kleden als een Christen, u gedragen als een Christen, leven als een Christen. Ze zullen u ouderwets noemen, maar u moet alles verlaten, om Hem te volgen.

⁷⁶ Jezus zei, of de Schrift zegt: “Hij die de wereld liefheeft, of de dingen van de wereld, de liefde Gods is zelfs niet in hem.” Juist. Er is alles verlaten voor nodig.

⁷⁷ Daar, wanneer u bereid bent om alles te verlaten en Hem te volgen, dan: “Als u in Mij blijft, en Mijn Woord in u, kunt u vragen wat u wilt en het zal voor u gedaan worden.” Maar, u kunt niet, wetende dat die dingen verkeerd zijn. U weet dat ze verkeerd zijn.

⁷⁸ De Bijbel is tegen ze: kaarten spelen, het roken van sigaretten, drinken, immorele kleding aantrekken. En, dan, beweren een Christen te zijn. Als die geest in u dat niet afkeurt, dan is er iets mis met de geest die er in u is. Omdat, de God Die het Woord schreef het Woord is. En het Woord is in u, en Het veroordeelt u. Het moet dat doen. En als het dat niet doet, wordt u misleid. Hoe kan de Heilige Geest iets schrijven, en u gaat heen en doet het tegenovergestelde daarvan, en zegt dat de Heilige Geest u leidt? U kunt het niet doen. Dus, sigaretten roken, whisky drinken, kaarten spelen, het haar knippen, korte broeken dragen, al deze andere dingen, zijn verkeerd, zondig verkeerd, en u zult nooit maar ook ergens komen tenzij u ermee stopt.

⁷⁹ Het kruipt onze Pinksterbewegingen binnen. Schande over u. U behoort zich te schamen. Geen wonder dat we geen wereldwijde opwekking kunnen hebben. Geen wonder dat we geen Pinksteropwekking kunnen hebben. Er is iets gebeurd. Dat is juist. We hebben de barrières omver gegooid, en er gebeuren dingen die niet horen te gebeuren. Daarom moet u alles verlaten, om Christus te volgen.

⁸⁰ U moet uw eigen, uw eigen ideeën verlaten. U moet aan Zijn Woord het hoofd bieden. En nooit zal de Heilige Geest ooit welk Woord ook, die Het sprak, ontkennen. En de Bijbel is geschreven door de Heilige Geest. Dat zei de Bijbel. En als . . . De Bijbel Woorden zijn God. “In den beginne was het Woord, het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.”

⁸¹ Nu, het Woord is Geest gemaakt, wonende in ons: “Want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot en met het einde der wereld, de voleinding.” Nu, als diezelfde God die de Bijbel schreef in u is, bent u niet van uzelf. U bent dood voor de dingen van de wereld. U bent dood voor uw eigen gedachten, en de gezindheid die. . . “Laat die gezindheid welke ook in Christus was, in u zijn.” Daar, dan verlaat u alles, om Hem te volgen. Niet uw eigen gedachten; wat Hij zegt. “Niet Mijn wil; de Uwe, Here.” Dan begint u op één lijn te staan met Gods Woord.

Zou daar een poosje bij kunnen blijven stilstaan, maar ik zal gewoon gauw iets verder gaan.

⁸² “Maar,” u zegt, “wat krijg ik dan, als ik alles verlaat? Als ik alles verlaat, wat krijg ik?”

⁸³ U kunt verwachten dat de wereld u zal bespotten. U kunt verwachten dat de wereld u allerlei oneerbare namen zal noemen. Ze zullen u alles noemen wat ze u maar kunnen noemen. U zult worden veracht en verstoten.

⁸⁴ Jezus, omdat Hij Emmanuel was, God in Hem wonende, het maakte Hem zo raar voor Zijn eigen kerk dat Zijn eigen kerk Hem excommuniceerde zo gauw hij daar binnengekomen was. Zij waren degenen die Hem aan het kruis ophingen. Zij waren degenen die Hem veroordeelden. Hij hield van mensen. Zijn gehele hart was vóór mensen. Maar Hij moest alles verlaten, om God te kunnen volgen.

⁸⁵ En zo moeten wij alles verlaten om God te kunnen volgen.

“Nu, wat krijg ik daarvoor terug?” Wij verwachten niet.

⁸⁶ Soms vind ik dat wij predikers er een beetje te veel bloemen van maken voor de—de bekeerde. “O, kom tot Christus, alles is fijntjes.” Maar, ziet u, het is niet zo, op de manier, dat te zeggen dat alles een bloemrijk bed van gemak is. Omdat, geen Christen. . .

⁸⁷ De Bijbel zei: “Allen die godvruchtig leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.” Dus als—als u niet vervolgd wordt om Christus’ wil, dan is er iets mis.

⁸⁸ Als de duivel niet achter u aanzit, heeft hij u. Dat is alles, omdat, zolang hij achter u aanzit, is dat een teken dat hij u nog niet heeft. Maar als hij niet achter u aanzit, is het een teken dat hij u heeft. Ja. Dus onthoudt gewoon, zo lang hij op u scheldt, bent u hem nog enkele stappen voor, en ga gewoon door.

⁸⁹ “Maar allen die godvruchtig leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.” Hij zei: “Verblijdt en verheugt u, want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die vóór u geweest zijn.” Dat is juist.

⁹⁰ Ga niet met een verslagen gezicht, en zeggen: “Wel ik had het niet moeten doen. Ik denk, ze—ze, ik kan het gewoon niet uitstaan dat iemand over mij praat, en zegt dat ik ouderwets ben, dat ik *dit, dat, of iets anders* ben.”

⁹¹ O, u—u moet u bovenmate verheugen, blij erom zijn, omdat u de smaadheid voor Zijn naam kunt dragen. En door Zijn geboden te bewaren, deed het u dat doen.

⁹² Maar ik wil ook dit zeggen. (Opschieten, zo snel als we kunnen.) God zal niet, op generlei wijze, wie dan ook, schuldig zijn. God zal niemand schuldig zijn. Als u dat voor God heeft gedaan, alles heeft verlaten, zal God u duizendvoudig

terugbetalen. Juist. God zal het terugbetalen. U verlaat de dingen van de wereld, en de wereld, en de dingen van de wereld, en God zal u zoveel malen terugbetalen.

⁹³ Hoevelen zijn hier een getuige van, hier vanavond? [Samenkomst zegt: "Amen."—Vert.] Wel, we weten allemaal dat God terug zal betalen.

Nu laten we gewoon enkele figuren nemen die wel alles verlieten.

⁹⁴ Laten we eerst nemen, de vader des geloofs, Abraham. Abraham verliet zijn eigen land, het perceel dat hij bezat, en al het andere. Hij was uit Chaldea, de stad Ur, geroepen. En hij verliet zijn perceel, zijn huis, zijn volk, en alles, en volgde God. Hij moest alles verlaten, het achterlaten. Hij verliet zijn—zijn grond, zijn perceel ginds in Chaldea, in Ur. Hij verliet zijn perceel, en God gaf hem het gehele beloofde land. God betaalt met heel veel rente terug. Hij gaf hem. Daarginds, die dag, toen Hij hem ontmoette, zei Hij: "Sta op, Abraham. Kijk oostwaarts, noordwaarts, westwaarts, zuidwaarts. Ik geef het allemaal aan jou. Het is geheel en al van jou."

⁹⁵ Dat is er aan de hand met Christenen vanavond. God geeft het aan ons, maar we zijn bang om het te onderzoeken. Wanneer u een Christen wordt, bent u een erfgenaam van elke belofte in de Bijbel. Dat is juist. Alles wat God beloofde, is van u. Het is net als een hele grote galerij, en door één Geest worden wij allen gedoopt in deze galerij, welke Christus is. Wel, als ik . . . Als iemand mij iets geeft, ga ik een kijkje nemen en te weten komen wat ik bezit.

⁹⁶ Ik denk dat dat het is wat Christenen vanavond horen te doen. Kom te weten wat u heeft. Als iets gewoon een beetje te hoog reikt, zodat ik er niet bij kan komen, dan haal ik me een ladder en klim ik het tegemoet. En als iets een beetje buiten bereik schijnt, in de Bijbel, wat God heeft beloofd, dan zal ik op mijn knieën blijven en op Jacobs ladder klimmen tot ik het te pakken heb, omdat het van mij is. God gaf het aan mij.

⁹⁷ Als Goddelijke genezing beloofd is in de Bijbel, en ik ben ziek, zal ik daar blijven tot God het mij geeft, omdat het een belofte is. God beloofde dat als ik de wereld zou verlaten, Hij mij de Heilige Geest zou geven. Ik zal net daar blijven tot Hij Het me geeft, omdat Hij het had beloofd. Als God beloofde mij het verlangen van mijn hart te geven, en het verlangen van mijn hart is het juiste, dan zal ik daar blijven tot God het geeft, omdat het een belofte is. En ik heb de hele wereld verlaten. Ik wil achter Hem aan lopen, en Hij zal betalen. Ik weet dat dat de waarheid is. Het is precies juist.

⁹⁸ Wat deed hij? Hij verliet zijn grond, zijn land. En God gaf hem de gehele provincie, of alles, het gehele continent van de . . . van Palestina. Hij verliet zijn kleine stukje grond

daarginds, misschien een halve hectare waar zijn huis stond, en zijn oude huis, om alles te ontvangen wat er in Palestina was. Goed.

⁹⁹ Maar het eerste wat hij moest doen, was zich afscheiden. Hij scheidde zich af van zijn volk, al zijn geliefden, de oude kameraden waar hij zich mee—mee ophield, zijn jeugdvrienden die met hem vanuit Babylon waren gekomen, en al zijn broers, zussen, en al zijn vrienden die hij kende, zijn kameraden. Toen God hem riep, zei Hij: “Scheidt u af van uw verwanten. Ga bij dat alles vandaan.” Nu, dat was moeilijk, maar hij scheidde zich af van al zijn bloedverwanten. Waarom? Omdat zij het niet met hem eens waren.

¹⁰⁰ Kunt u zich voorstellen dat zij het eens zouden zijn? Een oude man hier, vijftienzeventig jaar oud, met een vijftienzeestig jaar oude vrouw en zeggen: “Weet je wat? Ik heb God hierbuiten ontmoet en Hij vertelde mij dat ik een—een—een baby zou krijgen nu, bij Sarah.”

¹⁰¹ Welnu, zij, zijn dokter-vriend, zou hebben gezegd: “Die oude man is niet goed bij zijn hoofd.” Maar hij had de spelden al gekocht en luier, en al het andere, maakte zich klaar ervoor, omdat hij wist dat hij het zou krijgen. Dat is juist. Er was niks bij. Waarom? God beloofde het. Juist. En als die groep mensen hem wilde uitlachen en denken dat hij gek was geworden!

¹⁰² Zo doen ze met iedere gelovige. Al Abrahams Zaad heeft hetzelfde. Dat is juist. Soms zal uw kerk u zelfs eruit gooien. Uw clubs, uw—uw plaatsen waar u bij hoort, uw gezelschappen in de buurt, uw kameraden. Soms zal uw vriend of uw vriendin u afwijzen. Maar God vereist dat u alles verlaat, om Hem te volgen. Verlaat alles wat tegenstrijdig is aan Hem, en volg Hem.

¹⁰³ Nu, Abraham, die zijn mensen verliet, wat kreeg hij ervoor terug? Wat kwam daarnaast? Hij werd de vader van vele natiën. God maakte Hem de vader van vele natiën. Hoe weinig dat hij opgaf, kijk dan wat hij werd. Jezus zei: “Hij die zal verlaten hebben. . . Mij, zal vaders hebben, moeders, enzovoort.” Kijk wat Abraham kreeg, door alles te verlaten en Hem te volgen. Ja, meneer. “Vader van een menigte volken.”

¹⁰⁴ Maar, eerst, moest hij zich afscheiden van alle ongelooft, en zelfs van zijn koude, lauwe, kerklid-broeder, Lot. Hij moest zichzelf verlaten daarvoor.

¹⁰⁵ Alles wat ongelooft in zich heeft, moet u zich van afscheiden; wat dan ook, als het een geloofsbelijdenis is, als u in een kerk bent, en alles waar u op vertrouwt is een geloofsbelijdenis, en u gelooft het Woord niet, en als het Woord tegenstrijdig is aan. . . De geloofsbelijdenis tegenstrijdig is aan het Woord, dan zult u dat moeten verlaten. U zult alles moeten verlaten.

¹⁰⁶ En God zegende Abraham nimmer, totdat hij Hem volledig gehoorzaamde. Abraham wilde zijn vader meenemen, en de

oude man was een dode vlieg in de zalf, altijd. Uiteindelijk stierf hij. Toen, Lot, er was twist en alles. En toen, zo gauw als Abraham God volledig gehoorzaamde en zich afscheidde, en Lot liet gaan daarginds in de goede landstreken, waar hij ook wilde gaan, ginds in Sodom, toen verscheen God aan Abraham, en zei: “Hef uw ogen op. Ik geef u de gehele zaak.”

¹⁰⁷ Abraham was degene die zich afscheidde. Hij was degene die zich van alles afscheidde, om te volgen, om God te volgen. En hij is de vader des Geloofs. Hij is degene van wie wij geloven dat hij de gelovige was. “De belofte was gemaakt aan Abraham en zijn Zaad. Wij, gestorven zijnde in Christus, zijn Abrahams Zaad, erfgenamen met hem naar de belofte.”

¹⁰⁸ Israël verliet Egypte. Zij verlieten de oude landstreken daarginds in Egypte. Om wat te ontvangen? Palestina. Zij kwamen van die afschuwelijke plaats daarginds in Egypte, opdrachtgevers.

¹⁰⁹ En er zijn vele mensen vandaag, jonge vrouwen hierbuiten op straat, die roken, drinken, zoals we hier op de—op de radio zagen, onlangs. Deze politieagenten moesten dat groepje jonge vrouwen daarginds komen arresteren, buiten op straat, werden wild met die oude duivelse geest, kwam op ze om deze nieuwe booglie-wooglie, wat ze dat ding ook noemen, en daarbuiten op straat, dolgedraaid in hun hoofd. Ziet u? Eigenlijk, als een jongedame een onse fatsoen in zich heeft, zij of een jongeman, allebei, dat ding is een opdrachtgever dat hen ertoe drijft om dat te doen.

¹¹⁰ Verlaat u dat, en God zal u een dans geven. Wel, wel! Dat zal Hij zeker. Hij zal u eentje geven, als u dat maar wilt verlaten. Maar u moet al die dingen verlaten, om het te hebben. U kunt gewoon niet met allebei doorgaan.

¹¹¹ Hij kreeg Palestina, Abraham, of Israël. Hij kreeg Palestina als land. Zij verlieten het oude land daarginds, en kregen Palestina, een land vloeiende van melk en honing. Ja, meneer.

¹¹² Wat lieten ze achter? Ze lieten de hete zon achter, onder de opdrachtgever ginds in Egypte. Wat kregen ze, voor het achterlaten van dat warme zonneschijn daarginds? Zij kwamen te lopen in het Vuurkoloms Licht. Die hete zon daarginds achterlaten, om te lopen in het Licht van Gods Vuurkolom. Wat een omruiling! Ik zou graag die omruiling willen nemen. U niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Een Vuurkolom. Liepen in het natuurlijke zonlicht, waar ze gedreven werden door opdrachtgevers; om daarbuiten te komen en te lopen in Gods Licht, onder de kracht van de Heilige Geest, een Vuurkolom die hun leidde naar een beloofd land.

¹¹³ Hetzelfde vandaag. Loop weg van het licht van deze wereld, de dingen die van de wereld zijn, om te lopen in het Licht van God. Het leidt u naar het beloofde land.

¹¹⁴ Zij verlieten ook de oude knoflookpotten van Egypte, vleespotten ginds in Egypte. Wat kregen zij toen zij die oude vleespotten verlieten? Ze kregen Engelenvoedsel te eten. Er kwam Manna neer uit de hemel, om de plaats van knoflook in te nemen.

¹¹⁵ Nu, als u nooit iets anders heeft gegeten dan knoflook, laat mij u wat vertellen, God heeft een hemel vol Engelenvoedsel, om u te voeden. Dat is juist.

¹¹⁶ Engelenvoedsel, dat is wat zij kregen in plaats daarvan, in plaats van de oude knoflook in Egypte.

¹¹⁷ Ze verlieten de modderige wateren van Egypte. Wat kregen ze daarginds? Te drinken van de Rots die geslagen was in de woestijn, van de pure kristal-wateren van God. Zij verlieten de oude modderige wateren van Egypte, de oude denominationele, ondersteboven, modderige wateren.

¹¹⁸ Dat is de manier waarop wij af en toe moeten doen vandaag. Die oude geloofsbelijdenis en denominatie verlaten, die zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij. Die lui zijn gek. Ze zijn gewoon een stel heilige rollers.” Laat dat ding achter, en kom hierheen en drink van een Fontein gevuld met . . . geput vanuit Emmanuels aderen, waar zondaars, ondergedompeld onder de vloed, al hun schuldvlekken kwijtraken. Ja, meneer.

¹¹⁹ Laat dat oude modderwater, geheel gemengd met twijfel, en frustraties, en ruzies, en opgewondenheden, en al het andere, en heengaan in de avonduren en een soepmaaltijd hebben, en wat oude kip opkoken en het verkopen voor vijftig cent per bord, om de predikant te betalen. Terwijl, als u hierheen zou komen onder Gods wetten, en Gods heilige geboden, en met God zou wandelen, zou u uw tienden betalen, en het zal de predikant prima afgaan, als u het maar op Gods manier zou doen. Juist. Oude modderige wateren; om te drinken van de Rots.

¹²⁰ Zij lieten die opscheppende geneesheren van Egypte achter zich, die zeiden: “Wij zijn de slimste mensen van de wereld vandaag.” Ze verlieten de opscheppende geneesheren, om bij de Grote Geneesheer te zijn. Amen. Ik zou graag een of ander geneesheer zich vandaag willen zien gedragen zoals die grote Geneesheer deed. Die mensen waren in de woestijn voor veertig jaren, en zij kwamen eruit zonder een zwakke onder—onder hen. Er was geen zwak persoon onder hen, veertig jaren. Er waren meer dan twee miljoen mensen die er toen uitkwamen. Hoeveel baby's werden iedere avond geboren? Hoeveel zieken? En zij deden . . .

¹²¹ Ik zou graag naar Dr. Mozes willen gaan, en in zijn tas kijken, en zien wat voor recept hij ze had gegeven. Zou u dat niet willen zien? Ik kan me voorstellen dat er heel wat dokters zijn die een kijkje zouden willen nemen op dat recept. Wel, ik kan u vertellen. Ik heb het gelezen. Zal ik u vertellen

wat het is? “Ik ben de Here die al uw ziekten geneest.” Dat is alles wat hij had. Dat is alles wat hij nodig had, want ze hadden de opscheppende geneesheren verlaten, om bij de Grote Geneesheer te zijn. Ja, meneer.

¹²² Ze verlieten daarginds, de mensen die zeiden: “De dagen van wonderen zijn voorbij. Er is niet zoiets als wonderen meer.” Zij verlieten dat, om wat te doen? Wat deden ze toen? Om juist in de aanwezigheid te zijn van waar er dag na dag wonderen zouden gebeuren. Amen.

¹²³ De mensen vandaag die zeggen dat er niet zoiets is als wonder, er is iets mis met hun verstand. Dat is juist.

¹²⁴ Een persoon zei tegen me, een keertje, zei: “Het zou mij niks schelen wat u deed. Het maakte me niets uit. Ik kan niet, hoeveel bewijs u ook heeft,” zei, “ik geloof het gewoon niet.”

¹²⁵ Ik zei: “Natuurlijk niet. U zou het nooit zien. U bent gewoon te blind om het te zien.” Dat is juist. Ik zei: “Het is niet voor ongelovigen. Het is voor gelovigen. De gelovigen zien het.” Dat is juist.

¹²⁶ Vent zei tegen me, een keer, ontmoette me op straat, zei: “U bent verkeerd in uw Leer.”

Ik zei: “Het is de Bijbel.”

¹²⁷ Hij zei: “U bent verkeerd.” Hij zei: “Dan ben ik tegen u.” Zei: “Sla mij dan met blindheid. Paulus sloeg ooit een man met blindheid.” Zei: “Sla mij met blindheid.”

¹²⁸ Ik zei: “Ik—ik—ik kan het niet doen. U bent al blind. Ja. U bent. . .Hoe kan ik doen wat uw vader, de duivel, reeds heeft gedaan?” Dat is juist. “U bent al blind.” Een man die zoiets zegt, is— is zo blind dat hij daglicht niet van duisternis kan onderscheiden. Hij kan de twee niet van elkaar onderscheiden, Leven of dood. Dat is echt blind zijn. Ja, meneer. Ja.

¹²⁹ De grote Geneesheer was met hen, en zij zagen wonderen gebeuren. Zeker.

¹³⁰ De discipelen, wat verlieten zij? Zij hadden netten, visnetten. Zij verlieten hun visnetten, om met Hem te lopen, en Zijn tekenen en wonderen te zien, en Zijn macht van het zijn van de Messias. Wie dan ook een dagje vissen niet zou willen opgeven om dat te volgen, is er iets mis. Ze verlieten hun visnetten, vol vis. Ze begonnen te trekken, en hadden de grootste vangst die ze ooit hadden gehad. En ze verlieten dat alles, om Hem te volgen, omdat zij in hun hart geloofden dat Hij de Messias was. En zij wilden Hem volgen, om te zien of de tekenen Hem als Messias zouden volgen. En zij kregen het te zien.

¹³¹ Ik zou wat dan ook in de wereld verlaten, het maakt mij niet uit wat het is, om Jezus Christus Zichzelf te zien manifesteren, vooral wanneer het in mijn leven gemanifesteerd is, dat ik weet dat ik uit de dood overgegaan ben in het Leven, en ik weet dat

Hij de Messias is. Ik weet, door Hem op Zijn Woord te nemen, dat Hij mij gered heeft van een leven van zonde. En ik weet dat de Heilige Geest binnenin mij woont. Ik zie Zijn tekenen, overal, wijzen erop. Ik weet dat Hij dezelfde is, gisteren, vandaag en voor immer. Alles verlaten, ik ben bereid wat dan ook te verlaten.

¹³² Ik behoorde tot een fijne organisatie, een fijne kerk, één van de beste die er zijn in het land. Maar ze zeiden: “Billy, u gaat gek worden en een heilige roller worden.”

¹³³ Net daar, zei ik: “U kunt net zo goed nu meteen mijn lidmaatschapskaart nemen, omdat ik de Heilige Geest ga volgen.” Dat is juist. Waar.

¹³⁴ En u moet alles verlaten, dat is juist, om Hem te volgen. Maar hij die alles zal verlaten, en Hem volgen, God vergoedt in de overvloedige zegeningen der rijkdom. Er is niets ermee te vergelijken. Goed.

¹³⁵ Nu, de discipelen verlieten hun netten, en visnetten vol vis, hun beroep. Ze verlieten hun beroep, om de Here Jezus te volgen, om Zijn macht te zien, het teken te zien. Die mannen waren geoefende mannen. Ze wisten wat de Messias behoorde te doen. Ze hadden gelezen, terug in de Bijbel. Ze begrepen precies wat de Messias ging doen. Ze wisten dat het de tijd was dat het ging gebeuren. En toen ze deze Man op het toneel zagen verschijnen, Die paste bij het plaatje, toen waren ze klaar om alles te verlaten, om te luisteren naar wat Hij te zeggen had. Omdat, als het de Messias was, dan was het Leven voor hen, omdat ze uitgenodigd waren om Hem te volgen. Dus verlieten ze alles.

¹³⁶ Zo is het vandaag, als *Dit* juist is, als deze Boodschap van de doop van de Heilige Geest in deze laatste dagen, waar Hij zei dat Hij beide, vroege en late regen op ons zou doen uitstorten. Indien deze dingen juist zijn, is het het waard om alles te verlaten. Het te volgen.

¹³⁷ Jezus zei: “Deze tekenen zullen degenen die geloofd zullen hebben, volgen. Hij die in Mij gelooft, ook al was hij dood, toch zal hij leven. En wie leeft en in Mij gelooft zal nimmer sterven. Hij die in Mij gelooft, de werken die ik doe zal hij ook doen.” Waar.

¹³⁸ “Gaat heen in de gehele wereld, aan de ganse schepping. Deze tekenen zullen de gelovigen volgen. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen, met nieuwe tongen spreken, slangen opnemen. Indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen. Als zij de zieken de handen opleggen zullen zij genezen worden.” Dat is wat Hij zei.

¹³⁹ “Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u.” De Vader heeft de Zoon gezonden, ging met de Zoon, en was in de Zoon. De Jezus die een man zendt, gaat met hem, en is in hem, om dezelfde werken te verrichten en te doen. “Zie, Ik ben altijd met u, zelfs tot de voleinding der wereld. En de werken die Ik doe zult gij ook doen.”

140 Broeder, als dat niet beter is dan oude geloofsbelijdenissen en zo van de wereld, en behoren tot een of andere daar die dat alles ontkent! Wel, ik denk dat wij de gelukkigste mensen in de wereld behoren te zijn, om de levende God zo rondom ons te zien bewegen; wetende dat we alles hebben verlaten om Hem te volgen. Amen. Dat maakt dat ik mij religieus voel. Alles verlaten, om de Here Jezus te volgen. Hetzelfde vandaag, u moet alles verlaten. Net zoals ze daar toen deden, moet u ook doen.

141 Nu, u praat over iemand die iets heeft verlaten, laat ons kijken wat, voor Jezus, Jezus verliet voor ons. Jezus gaf alles op. Hij had een huis in de Hemel. En hij gaf Zijn huis in de Hemel op, en kwam naar de aarde, en had nietsens een plek om Zijn hoofd neer te leggen. Dat is juist. Hij werd zo laag, dat Hij niet. . .zo arm, dat Hij nietsens een bed had om in te slapen. Hij zei: “De vossen hebben holen en de vogels hebben de hemel. . .des hemels, hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft nietsens een plaats om Zijn hoofd neer te leggen.” Ziet u? Maar wat kreeg Hij daarvoor? Hij werd zo hoog verhoogd dat Hij neer moet kijken om de hemel te zien.

142 Hij kwam op de wereld, nam de laagste naam die genomen kon worden in de wereld. Hij had de laagste naam, nam de laagste naam, werd Beëlzebul genoemd. Beëlzebul is een. . . Toen ze Hem de geesten daar zo zagen onderscheiden, zeiden ze: “Hij is een waarzegger. Hij is Beëlzebul, een duivel.” Waarzeggerij is een duivel. En zij noemden Hem een duivel, het laagste van alles. Hij had de laagste naam.

143 Hij ging naar de laagste stad. En de kleinste man in de stad keek naar Hem neer; Zacheüs, dat is—dat is juist, bij Jericho. Helemaal neer, dat deed hij zeker. Hij had de laagste naam die er was op aarde. Hij kwam ter wereld met een “onwettig,” noemden zij Hem, omdat zij eigenlijk geloofden dat de baby uit overspel geboren was. Hij had daarmee te kampen, om mee te beginnen. Dan de naam Beëlzebul genoemd, de laagste die te verkrijgen was. Hij verliet Zijn Hemelse plaats, en kwam om dat te nemen.

144 Maar God gaf Hem een Naam boven alle naam die genoemd wordt in de Hemel, iedere naam die op aarde genoemd wordt, totdat de hele familie in de Hemel en op aarde de Here Jezus wordt genoemd. Halleluja! Dat is het. Hij verliet; Hij werd beloond. Dat deed Hij, zeker. Goed.

145 Hij kwam naar de aarde, Schepper van hemel en aarde, en Hij had niets te eten. Satan beproefde Hem, toen Hij vastte voor ons, maar Hij ontving voedsel waar de anderen niets vanaf wisten.

Op een dag zei Hij dat. “Ik heb voedsel.”

Zei: “Waarom komt Gij niet, eten?”

146 Hij zei: “Ik heb Voedsel waarvan u geen weet hebt.” Dat is juist. Hij had Voedsel waar zij niets vanaf wisten.

147 Hier op aarde, had Hij geen schuilplaats, zeiden ze, geen plaats, geen huis, niets behoorde Hem toe. Maar weet u wat? Hij werd een Schuilplaats voor ieder van ons. God maakte Hem tot een Schuilplaats voor geheel het menselijk ras. Hij had geen schuilplaats van Zichzelf, maar Hij is onze Schuilplaats.

148 Zij hebben zoveel gesproken over atoomschuilkelders. Lieve help! Wij hebben er één. Dat is juist. Atoomschuilkelders, in een of ander gat in de grond gaan. En ze vertellen mij: “Die bommen zullen inslaan en een gat in de grond opblazen, honderdvijftig voet diep, honderd-nog-wat mijl in het vierkant.” Wel, het zou elk bot in u kapot maken, als u een halve mijl diep in de grond zat. Zeker zou het dat doen, waar dan ook. Maar wij hebben een Schuilplaats. Christus is onze Schuilplaats. Amen.

149 Zoals ik een vorige avond zei, zij waren, Rusland was aan het opscheppen geweest, hun grote opscheppende toestand: “Wij hebben als eerst een mens in de ruimte geplaatst”.

150 Ik ben het daar niet mee eens. Wij hebben er al tweeduizend jaar Eén in de ruimte. Amen. Juist. Ja, meneer. Een Bemiddelaar, ja, meneer, die naar de Hemel gaat en terug, in een. . . Net als een fractie van een seconde. Zeker. We hebben een Man in de ruimte. Zij hebben niets. Ja, meneer. Juist. Goed. We zien dat Hij geen. . . Hij moest een Schuilplaats worden voor ons allen.

151 Hij gaf Zijn Zoonschap op, tussen Hem en de Vader, om zonde gemaakt te worden voor ons. Wist u dat? “Hij heeft geen zonde gekend; werd zonde voor ons. Onze zonden werden op Hem gelegd.” Hij gaf het Zoonschap op, om zonde te worden, nu kan Hij zondaren zonen maken. Amen. Dat is het goede gedeelte, zondaren nemen en tot zonen maken. Toen Hij Zijn Zoonschap opgaf, om zonde te worden, nu neemt Hij zondaren en maakt zonen van hen. Amen. Wat een voorrecht! Ja, meneer.

152 God zal Zich nergens te weinig om aanprijzen. Nee, meneer. U kunt dit niet doen, omdat God erop toeziet. Zijn Zoon werd zonde-offer, zodat Hij nu kon kopen, zondaren kan nemen en zonen van God van hen maken. Wat is dat iets moois. Ja!

153 Nu, ja, meneer, Hij—Hij gaf Zijn kracht. Hij werd zwak, zodat hij onze kracht kon zijn. Hij is onze algenoegzame Kracht. We hebben geen andere kracht nodig dan de kracht van de Here Jezus. “Hij is mijn Kracht van dag tot dag. Zonder Hem zou ik vallen,” zei de dichter. Hoe schitterend!

154 Wat u verlaat; wat u ontvangt, voor wat u ooit verliet! Nou! Verlaat de wereld. Verlaat uw eigen ideeën. Verlaat uw twijfels. Verlaat uw frustraties. Verlaat het en ontvang Hem. Geloof Hem.

155 U zegt: “Nu is het zo? Zijn de dagen van wonderen voorbij?” Verlaat dat soort van idee. Geloof het.

156 Iemand zei: “Is Jezus werkelijk de Genezer, of is dit gewoon een—een hoop mentale opwinding wat deze mensen hebben?” Verlaat gewoon die gedachte, voor een keer.

157 “Nu, hoe weet u of het juist zal zijn of niet?” Het is een belofte. Dat is hoe u het weet.

158 U zegt: “O, ik geloof dat de Heilige Geest voor mensen van heel lang terug was, een lange tijd geleden, slechts voor de discipelen alleen.” O, het kan niet zijn. Dan, als het het wel doet, spreekt de Bijbel zichzelf tegen.

159 Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Bekeert u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte, voor uw kinderen, en voor zij die veraf zijn, zelfs zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.” Dan is het Gods belofte, dat we kunnen, zovelen als God roept tot de Heilige Geest, heeft u het recht te komen. Verlaat gewoon uw ideeën Erover, en neem Gods vastbesloten Woord ervan.

160 U zegt: “Is er zoiets, dat mensen in tongen kunnen spreken, of is dat slechts een of ander krankzinnigheid, of een of ander gebrabbel dat ze deden?” Verlaat gewoon uw eigen idee.

161 Jezus zei dit: “Deze tekenen zullen de gelovigen volgen. Met nieuwe tongen zullen zij spreken.” Dat zei de Bijbel. Ja, meneer.

162 “Broeder, zouden deze tekenen die ik zie in de—in de bijeenkomsten, zou dat God kunnen zijn?” Zeker zou dat kunnen. “Wel, ik heb mensen gezien die wat voor leven dan ook hebben geleefd, en ze gingen en baden voor zieken, en die zijn genezen. Ik . . .”

163 Jezus zei: “Niemand kan een wonder verrichten in Mijn Naam, en meteen zwak van Mij spreken.” Dat is juist.

164 Als de man verkeerd is, een gave van God nemen en iets verkeerd doen, zal God met hem afrekenen. Maar het is net zo goed God. Zeker is dat zo. Omdat hij de huichelaar is, moet het u goed doen uitblinken. U kunt niet een . . . De enige manier waarop u een echte . . . Een—een valse dollar kunt hebben, het moet nagemaakt zijn van een echte.

165 En iedereen zegt: “Ik ga niet naar de kerk. Ik wil niet naar de kerk gaan. Er zijn te veel huichelaars.” Wel, u bent kleiner dan dat zij zijn. U probeert zich achter hen te verschuilen. Als u achter hen kunt komen, bent u kleiner dan hen. Dat is juist.

166 Ik las laatst een kleine artikel in de krant, waar een oude man . . . Hij was zowel doof, stom als blind, en hij ging elke zondag naar zondagschool. En ze vroegen hem, door braille, zeiden: “Waarom gaat u naar de kerk? U kunt niet horen wat de prediker zegt. U kunt geen van de liederen horen. Waarom gaat u naar de kerk?”

167 En hij zei: “Ik wil gewoon iedereen laten weten aan welke kant ik sta.” Gewoon de duivel en alle anderen laten weten aan welke kant hij stond. Ik denk dat dat goed is. Ja, meneer.

168 Wat heeft Jezus nog meer gedaan? Hij gaf en verliet Zijn eigen Leven. Hij gaf Zijn Leven, om de uwe en de mijne te redden. Vanwege dat Hij—dat Hij Zijn leven gaf. . . Hij hoefde het niet af te leggen. Hij deed het gewillig. Hij hoefde het niet te doen, maar hij deed het gewillig, omdat Hij u kon redden. En nu is Hij de enige die u kan redden. Er is niets anders dat u kan redden.

169 Ik weet dat er een denominatie is die zegt dat hun kerk u redt. “U bent gered door de kerk.”

170 U bent gered door Jezus Christus of u bent verloren. Ja, meneer. Niets dat u kunt doen, niet één ding dat u kunt doen, slechts u bekeren van uw zonden. Jezus Christus is de Redder. Ja, meneer. Hij gaf, Hij gaf Zijn leven voor u.

171 Nu, ik denk dat, vandaag. . . Terwijl we eindigen, mogen wij dit zeggen. Dat, we behoren ons dan, dat wij ons leven en ons alles zouden geven, en alles verlaten dat werelds is, alles dat ongoddelijk is, al ons ongelooft, en alles, om Hem te kunnen volgen zoals die discipelen deden. Zou u dat niet willen doen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Hem volgen, waarvoor? Om Zijn grote tekenen van Zijn Komst te zien.

172 Nu, denk erom, de Bijbel belooft, dat, in deze laatste dagen, net aan het einde der tijd, het nog een Christen Licht zal zijn dat voortkomt. “De vroege en late regen zullen samen komen.” De profeet zei: “Het zal Licht wezen in de avondtijd. Er zal een dag zijn dat dag noch nacht genoemd kan worden.”

173 Wat voor soort dag is dat? Soort van een regenachtige, nevelige, sombere dag. De zon schijnt gewoon, zeker, ver bovenin de mist en wolken schijnt er een zon. En daardoorheen, al die mist, geeft het toch licht, zodat u kunt lopen, zien hoe u rond kunt gaan.

174 Dat is wat we reeds jaren en jaren hebben, tweeduizend jaar lang. Ziet u? Wij hebben in geloof gewandeld, en wij hebben gedacht: “Wel, dat is in orde. Uh-huh. Wij geloven, en we sluiten ons aan bij de kerk, en zetten onze naam op het boek. En dat is in orde. Wij geloven. Wij zien deze dingen niet zoals Hij dat ginds in die dagen deed, daar heel lang terug.” Zij zeiden: “Dat is allemaal verdwenen. Het was toen.” En het is zo geweest voor—voor honderden en honderden en honderden jaren, gewoon een sombere dag.

Maar Hij zei: “In de avondtijd, zal er Licht wezen.”

175 Nu, dezelfde zon die opkomt in het Oosten is dezelfde zon die onder gaat in het Westen. Dezelfde Jezus die was. . . Zijn Geest uitstortte in het Oosten, op die mensen, is dezelfde Jezus die in deze laatste dag, Zijn Geest uitstort. Het is op de Westerse mensen. Hij beloofde het.

176 Hij deed een belofte. Hij zei: “Zoals het gebeurde in de dagen van Lot, zo zal het zijn in de komst van de Zoon des mensen.”

177 Hoe dat de God Zichzelf manifesteerde in een menselijk lichaam, daar zat en met Abraham at, met Zijn rug gekeerd naar de tent, en Sarah vertelde wat zij dacht, in de tent. Vertelde Abraham hoe hij heette, en hoe Sarah heette, en hoe dat Hij hen zou bezoeken. En Sarah geloofde het niet, en lachte, in de tent. En de Engel zei: “Waarom lachte Sarah?” In de tent, achter de Man.

178 Jezus zei: “Zoals het in die dag was, zo zal het zijn in de komst van de Zoon des mensen.”

179 Zoals ik vaker gezegd heb, zei gisteravond, wil ik het opnieuw aanhalen. Er zijn altijd drie klassen van mensen, altijd, zoals Cham, Sem, en Jafets mensen, de drie zonen van Noach. Al maar door, zijn er—zijn er drie klassen van mensen. Nu wij classificeren hen als dit: ongelovige, schijn-gelovige, en gelovige. Nu dat is de manier waarop het bij elkaar komt. Het deed hetzelfde daar. Jezus zei: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn tot dit.”

180 Abraham, die alles had verlaten, om te volgen, hier is het nu, even verder. Hij had voor jaren en jaren die belofte gehouden, vijftig jaar. Hier is hij, honderd jaar oud nu. En hij is hier ginds in de velden. Zijn kudde vermagert, en geen water. En, Lot, die luxueus woont daarginds met alles wat hij maar wilde. En hier was Sarah, ooit de mooiste vrouw in het land, en, hier is ze nu, zo’n beetje achtergesteld.

181 En misschien had mevrouw Lot deze nieuwe waterhoofd-kapsels toen, u weet wel, en al dit gedoe. Zij leefde gewoon luxueus daarginds. Zij was de burgemeesters vrouw, en ze behoorde tot een kerk die een grote kerk was. Ja, meneer. En zonder twijfel had zij al haar gemeenschappen. Zij wilde het niets leven, verlaten, totdat ze zelfs steeds terugkeerde. En zij was veranderd in een zoutpilaar omdat ze de wereld meer had liefgehad dan het liefhebben van het gehoorzamen van de stem van die Engel.

182 Nu, bemerk de drie klassen. De ongelovigen, de Sodomieten, de slechts halverwege, lauwe kerkleden, was Lot. Maar de uitverkoren, eruit-geroepen gemeente was Abraham en zijn groepje. Toen, deze Engelen, waar kwamen Ze naartoe? Naar Abraham en zijn groepje. Juist. Zij gingen heen, twee van hen ging daarheen, zoals moderne evangelisten.

183 Wij hebben grote evangelisten die—die naar de denominatie gemeente gaan vandaag. Een van de grootste mannen in het land, waar wij van weten, is Billy Graham. En hij predikt het Evangelie zeker heel fel naar de mensen daarginds, hen eruit roepende: “Gaat weg uit Sodom.”

184 Wij hoeven niet “Gaaf weg uit Sodom” te roepen naar deze Gemeente. Het hoort er reeds uit te zijn. Als het geroepen is

door de Heilige Geest, heeft het Sodom reeds lange tijd geleden verlaten. Dat is juist. Het heeft Sodom verlaten. Zij woont hierbuiten, op Zichzelf, precies, afgescheiden. Het woord *gemeente* zelf betekent “eruit geroepen, afgescheiden.” En als u bent afgescheiden, uw . . .

¹⁸⁵ “Gaat weg uit hun midden. Raak hun onreine dingen niet aan.” Als u dat niet heeft gedaan, bent u in Sodom; u bent een kerklid, lauw. Dan hoort u zich af te scheiden, en weg te gaan bij de dingen van de wereld, en eruit te komen, en schoon en heilig te leven, wandelen in de geboden van God.

¹⁸⁶ Onthoud, twee van die Engelen gingen daarheen. Ze deden niet veel wonderen. Er is slechts één wonder dat zij deden, was de mensen met blindheid slaan toen ze op hen afkwamen.

¹⁸⁷ Wel, dat is precies wat het prediken van het Woord doet, slaat de mensen met blindheid. En deze grote evangelisten vandaag, waar we van weten, velen van hen bezoeken Phoenix hier. En—en grote evangelisten van de . . . die het veld op zijn gegaan, doen geen wonderen enzovoort, maar zij verblinden absoluut die ongelovigen, die Sodomieten, met het prediken van het Woord, dat Jezus Christus de Zoon van God is.

¹⁸⁸ Maar, dan, is hier de geestelijke Gemeente; niet de natuurlijke gemeente, noch de Sodomiet. Maar de geestelijke Gemeente, die in God gelooft, bezocht is door God, zoals Abraham dat was, helemaal daarginds. Abraham is een volmaakt type van Abrahams Zaad na hem, in de Gemeente: “Een volk uit de heidenen, voor Zijn Naam,” het koninklijk Zaad, zoals ik zondag over gepredikt had. Ziet u? Nu, deze Gemeente, Het is eruit geroepen, afgescheiden, alles van de wereld verlaten, eruit gekomen, om te wandelen met de Heilige Geest, zoals Abraham deed.

¹⁸⁹ Wij hebben allerlei dingen gezien, zoals Abraham, zijn meegekomen. Maar wat was dat laatste teken dat hij zag voor het einde van de reis? Wat was dat laatste teken voordat de verwachte zoon op het toneel kwam? Abraham verwachtte een zoon. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Zijn wij Abrahams Zaad? [“Amen.”] Dan verwachten wij een Zoon, een beloofde Zoon, de Zoon van God.

¹⁹⁰ En Abraham heeft mysterieuze werken van God gezien toen Hij hem riep, in dat kleine Licht toen, en het offer, en het verbond voor hem bevestigde. En vele malen ontmoette Hij hem op vele verschillende manieren. Maar het laatste teken dat Hij Abraham liet zien, was toen hij gekomen was, gemanifesteerd in vlees, en zat met Zijn rug gekeerd naar de tent, en Sarah vertelde.

¹⁹¹ Abraham geloofde zonder twijfel dat dat God was. Sommige mensen geloven niet dat dat zo was. Maar, dat, de

Bijbel zei dat het God was. Abraham zei dat het zo was. Hij noemde Hem: "Elohim." Elohim is de grote Schepper van de hemelen en aarde.

¹⁹² Nu, Hij maakte Zichzelf, vlees, als een teken, dat in de laatste dagen. Ziet u de Sodomieten, de ongelovige? Ziet u de kerklid? Let nu op de Uitverkorene, eruit-geroepene. En in deze Uitverkorene, manifesteert Hij Zichzelf in de kracht van de Heilige Geest, in menselijk vlees. Amen. Kunt u niet zien dat het de Messias is? God, Christus, vertegenwoordigd in Zijn Gemeente; de Gemeente die hetzelfde Leven doet, hetzelfde leven lijdt, dezelfde tekenen doet. "Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe zal hij ook doen."

¹⁹³ Als de geest van een—een gangster in mij was, zou ik geweren bij me hebben. Als de geest van een schilder in mij was, zou ik de afbeelding van een schilder kunnen schilderen, en zou kunnen doen. Als de geest van een monteur op mij was, zou ik u kunnen vertellen wat er mis was met uw auto. Ziet u?

¹⁹⁴ En als de Geest van Jezus Christus in mij is, zal ik de werken van Christus doen, omdat het het Leven van Christus is in u. Ziet u? Gemanifesteerd in Wie? Manifesteerde Wie? Hij zijn. . . Verliet Zijn Zoonschap, en werd tot zonde, en nam onze zonden, zodat Hij zondaars mocht nemen en hen tot zonen maken. Hij werd mij, zodat ik Hem mocht worden. Hij werd een zondaar, zodat ik een zoon van God mocht worden. Hij. . . O, het—het is treffend, wat Hij deed. Ziet u? Hij nam uw plaats in, zodat u Zijn plaats mocht innemen. "U bent mede-erfgenamen met Hem; in het Koninkrijk." Hij werd een zondaar, zoals u, uw zonden op Hem gelegd; zodat Hij u mocht nemen en u maken tot een medebewoner des Hemels, en u met Hem plaatsen in Gods Koninkrijk. Daar hebt u het: plaatste Zijn Geest in u. En als Zijn Geest in u is, zult u de werken die Hij deed, ook doen.

¹⁹⁵ Nu, kijk wat Hij deed toen Hij hier op aarde was. Hoe maakte Hij Zich gemanifesteerd?

¹⁹⁶ U kunt niet rondgaan, uithangen, en naar biljartlokalen gaan, en weg van de kerk uithangen, en thuis blijven op woensdagavond, om te kijken naar een soort van smerige televisievoorstelling, of zoiets als dat, en je kerk verlaten, en dat allemaal, en ooit verwachten Christus te zien. U moet die dingen verlaten, om de Heilige Geest te volgen.

¹⁹⁷ Laat Hem Zichzelf manifesteren als Messias, zoals die eerste volgelingen deden. Zij volgden Hem, om te zien of Hij de Messias was. Wat denkt u dat deed toen Andreas de hele nacht bij Hem bleef die nacht, hij en Filippus? De volgende ochtend, ging Filippus de ene kant op, en Andreas een andere kant.

¹⁹⁸ Andreas ging zijn broer achterna. En zo gauw als hij Simon had gevonden, zei hij: "Kom, zie. Wij hebben die Messias

gevonden.” Hij wist dat Hij Messias was. Waarom? Hij wist wat Messias zou zijn. Hij wist, volgens de Schrift, wat de Messias zou zijn.

¹⁹⁹ Nu, natuurlijk, de Joden, in die dagen, zij hadden het allemaal op een rijtje gezet, die geweldige grote kerken. “O, wanneer de Messias komt, zal er een bazuingeschal zijn in de lucht, en God zal iets doen aanslingeren, en de gangpaden des Hemels laten neervallen. En een Engelensaluut zal fel klinken over de aarde. En de Messias zal komen, zo langs die gangpaden rijden, met Engelen en bands, en dat soort dingen, precies naar *deze* tempel komen, het binnenlopen. Hij zal Messias zijn. Hij zal een staf nemen, en over de aarde heersen.”

²⁰⁰ Kijk hoe anders Hij kwam, maar hij kwam wel volgens de Schrift. “Zittend op het veulen van een ezel, kwam, Jeruzalem inrijdend, nederig en zachtmoedig.” Dat is juist. Ziet u?

²⁰¹ Dat deed zelfs de profeet twijfelen, Johannes. Hij had een Messias gepredikt met de wannen in Zijn hand, Zijn dorsvloer geheel zuiverend; en toen Hij kwam, zachtmoedig en nederig. Maar Johannes wist dat dat de Messias was, omdat Hij het Licht over Hem zag. En hij wist dat. Hij zei, “Hij die mij in de woestijn had verteld, ‘Ga, doop met water,’ zei: ‘Op Wie gij de Geest zult zien nederdalen en blijven, Deze is Het die doopt met de Heilige Geest en vuur.’” Niemand anders zag het. Johannes zag het. De belofte was aan Johannes.

Niemand zag de ster die de wijzen volgden.

²⁰² En zo is het vanavond. U kunt hier zitten, dubbel blind, en nooit de kracht van God zien. U kunt het nooit begrijpen totdat God opendoet uw... “Al wat de Vader mij gegeven heeft zal tot Mij komen, en niemand kan komen tenzij Mijn Vader hem getrokken heeft.” Dat is alles. Dat maakt het vast.

²⁰³ Nu komen we erachter dat zij alles verlieten, en zij volgden Hem en zagen dat Hij de Messias was. Andreas ging en vertelde Petrus, zei: “Weet je wat onze vader ons had verteld?” Ongeveer op die manier, misschien. “Wij weten wanneer de Messias komt. Mozes vertelde ons dat ‘De Here onze God een Profeet zou opwekken’ net als hem. En we weten dat, ons is geleerd: ‘Als er één onder ons is, die geestelijk is of een profeet, wat hij zegt zal geschieden, hoor dan naar hem. Als het niet zal geschieden, dan hoor naar hem niet.’ En wij weten dat de Messias zal zijn de... niet slechts een profeet. Hij zal de God-Profeet zijn. Dus deze Man is die Vent.”

“Hoe weet je dat, Andreas?”

“Kom maar gewoon kijken.”

²⁰⁴ Hij liep daarheen. En zo gauw hij op Jezus toe was gelopen, zei Jezus: “Uw naam is Simon, en u bent de zoon van Jona.” Hij wist toen, onmiddellijk, dat was de Zoon van God.

205 Hier kwam Filippus, met Nathanaël. Zo gauw Nathanaël Hem tegemoet was gelopen, wist . . .

206 Zij mochten, ik geloof, het grote gesprek dat ze hadden en ze praatten erover terwijl ze kwamen. En hoe Hij Petrus deze dingen had verteld, en hem een andere naam gegeven had, en hem had verteld wie hij was, en zijn vader, enzovoort, erover. “Je weet dat de Messias een Profeet behoort te zijn.”

207 Wel, hier komt hij dan eraan, loopt op Jezus toe. En Jezus zei: “Zie, waarlijk een Israëliet in wie geen bedrog is.”

Hij zei: “Rabbi, vanwaar kent Gij mij?”

208 Hij zei: “Eer Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag ik u.”

209 Hij zei: “Rabbi, Gij zijt de Zoon van God. Gij zijt de Koning van Israël.” Dat maakte het voor hem vast.

210 Kleine, oude, waardeloze vrouw, vies, vuil, leefde met zes mannen. Ze was met vijf getrouwd en degene met wie ze toen leefde was niet de hare. Ging op een dag heen naar een put om wat water te halen. En toen ze de pomp had neergelaten, of de emmer in de lier, neer, om het water te halen, en toen ze het omhoog haalde, zag ze een Man van middelbare leeftijd daar zitten, een Jood. Zei: “Vrouw, geef Mij te drinken.”

211 Ze zei: “Wij hebben rassenscheiding. Er is geen—geen . . . het is hier niet gebruikelijk dat U, een Jood zijnde, mij, een Samaritaanse vrouw, om zoiets vraagt. Wij gaan niet met elkaar om.”

212 Hij zei: “Maar als u wist met Wie u sprak, zou u Mij te drinken vragen. Zou u Mij om water vragen.” Zij gingen gewoon . . . Zij gingen een poosje door, praatten met elkaar. Wat was Hij aan het doen? Proberen erachter te komen waar haar probleem lag.

Nu: “Jezus moest nodig langs Samaria gaan.”

213 Denk erom, Hij identificeerde Zichzelf alleen met Jood en Heiden . . . dat is Cham, Sems volk. Ziet u? Jafets volk bleef over. Wij Angelsaksers, wij waren heidenen, aanbaden afgoden in die dagen. Denk erom. Waarom manifesteerde Hij Zich niet, Jezus, toen Hij op aarde was, aan Heidenen, in datzelfde teken, om het hen te laten zien? Omdat de Heidenen niet naar een Messias uitkeken.

214 De Joden keken uit naar een Messias, en de Samaritanen keken uit naar een Messias.

215 En Hij manifesteerde Zich als de Messias, in het zeggen aan Petrus, degene aan wie Hij de sleutels tot het Koninkrijk gaf. En aan Nathanaël. En blinde Bartimeus, toen zijn geloof Hem onderbrak. En de vrouw die aan een bloedvloeiing leed. Enzovoort, aan de Joden.

216 Maar hier is Hij nu voor de Samaritanen, en Hij komt tot de Samaritanen, om Zich bekend te maken als de ware Messias.

217 Nu, voor honderden jaren, hadden zowel Joden als Samaritanen geloofd dat er een Messias komende was. Dus, als de Messias op aarde was, lag het aan de Messias om Zichzelf te manifesteren.

218 Kijk naar oude Simeon in de tempel, met een getuigenis, dat, "Ik zal de dood niet zien eer ik de Christus des Heren gezien heb." En precies op het moment dat Maria de Baby naar binnen bracht, sprak de Heilige Geest tot Simeon. Hij liep precies ginds naar waar Hij was, zo, en hief zijn handen omhoog, en zei: "Laat Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw Woorden, want mijn ogen hebben Uw heil gezien." Simeon kon niet lang genoeg leven om Hem Zijn Messiaanse werken te zien doen, maar hij had een verslag dat Hij er was.

219 Maar Hij maakte Zich aan de mensen bekend, als Messias, om die God-Profeet te zijn. Die vrouw, toen Hij met haar sprak, zei: "Ga heen, roep uw man en kom hier."

Ze zei: "Ik heb geen man."

220 Hij zei: "U hebt wel gezegd. U heeft vijf gehad, en degene met wie u nu leeft is uw man niet."

221 Ze zei: "Here, ik zie dat U een profeet bent. Wij weten dat wanneer de Messias komt, dat Hij ons deze dingen zal vertellen. Dit zal het teken van de Messias zijn wanneer Hij komt. Hij zal Degene zijn die ons deze dingen zal vertellen."

En Jezus zei: "Ik ben het, Die met u spreekt."

222 Vlug liet ze de watervat achter en rende de stad in, en vertelde de mensen in de stad: "Kom, zie een Mens, Die gezegd heeft wat ik gedaan heb. Is deze niet de Messias zelve? Is dat niet het teken dat de Messias ons hoorde te laten zien?"

223 Hij heeft het geen enkele keer weer gedaan, voor geen van hen, maar zij zeiden dat de mensen van die stad Hem geloofden, vanwege de getuigenis van die vrouw, dat Hij de Messias was. Amen.

224 Nu is het Heidenen-tijd. We hebben tweeduizend jaar van aarzelingen gehad, her-en-ders, organisaties, ins-en-uits, en heibel en ophef, en heibel maken en vechten, en van alles en nog wat, theologen en seminaries, en wat nog meer.

225 Nu, als Hij die Samaritanen en Joden juist heeft laten komen, die de goden van de wereld hadden verlaten, om God te dienen, en die uitkeken naar een komende Messias; en de Messias maakte Zich op die manier aan de Joden bekend, destijds. En Hij kan Zijn regels niet overtreden. Hij is niet een Vader die iets zou doen voor de één, en één voor iets anders, iets anders. Hij is dezelfde Jezus. Juist.

²²⁶ Nu, hier, we hebben tweeduizend jaar gehad. De Heilige Geest is op ons nedergedaald. Wij spraken in tongen, en hebben tekenen en wonderen gezien, enzovoort. Nu, het laatste teken dat Abraham zag, voordat de beloofde zoon terugkwam, was God Die Zich manifesteerde in een lichaam dat kon eten, door te voorspellen en hetzelfde teken te laten zien dat Jezus liet zien toen Hij hier was, om de Messias te zijn. Nu, Jezus profeteerde en zei dat het op die manier zou zijn. En, vrienden, de ure is nu.

²²⁷ Die Joden die daar stonden, toen ze Jezus dat zagen zeggen tegen die man, zeiden ze. . . Ze moesten hun samenkomst antwoorden. Zij, zij wisten dat het gedaan was, dus konden ze er niets aan doen. Ze moesten hun samenkomst antwoorden, dus zeiden ze: “Deze Man is Beëlzebul. Hij. . .” Ze dachten dat in hun hart. “Deze Man is Beëlzebul, ziet u, omdat Hij een waarzegger is, een soort van een—een telepaat, of zoiets. Hij is Beëlzebul.”

²²⁸ Jezus ving hun gedachten op. En Hij keerde Zich naar hen om, en Hij zei: “U spreekt dat tegen Mij, de Zoon des mensen, Ik zal het u vergeven. Maar anderszins, op een dag komt de Heilige Geest, om hetzelfde te doen. En om Daartegen te spreken, is er nooit vergeving in deze wereld, noch de toekomstige.”

²²⁹ O, broeder, ik ben zo blij vanavond om de Pinksterzegen te hebben. Amen. Zonder twijfel maar hierbinnen, broeders, zit u hier van Church of God, Foursquare, Assemblies of God, en allemaal verschillende. Dat is prachtig. Dat, ga gewoon precies zo door. Doe niet. . . Blijf er gewoon bij. Ziet u? Maar denk nooit dat de deken niet door reikt tot naar uw andere broeder, ook, in een andere organisatie die (net als) net zoveel Heilige Geest heeft. “God gaf hen de Heilige Geest die hem hadden gehoorzaamd.” Dus dat deed de andere broeder ook, ziet u, dus spreid het gewoon uit. Dat is helemaal in orde. En laten wij samen komen en ons verheugen.

²³⁰ Wij hebben de wereld verlaten. Wij zijn Abrahams Zaad. Wij zijn Christus’ Zaad, het beloofde Zaad. En hier zijn we, hier ginds. En wat was het laatste nu, dat Hij onze vader Abraham gaf? Dat teken, vóór Sodom, vóór het afbranden, en het komen van de zoon. Nu, juist vóór de komst van de beloofde Zoon, en het afbranden van Sodom, beloofde God door Jezus Christus dat het precies zou zijn: “Zoals het was in de dagen van Sodom.”

²³¹ Kijk in de wereld vandaag. De geschiedenis van de wereld heeft nooit zoveel perverse personen gezien als dat we vandaag hebben. En mijn post is vol van moeders, die huilen, van hier in Californië. Lees de krant, die perversie, wel, het veranderde in Californië, ik denk, met ongeveer dertig procent, meer dan het jaar daarvoor. Perversie, het is overal, smerigheid. Scholen, religieuze scholen, moeten mensen uit hun scholen excommuniceren, kunnen het moeilijk oppikken. Perverse personen, “veranderen de natuurlijke manier,” net zoals het in Sodom was, wij zien het op die manier.

²³² Kijk naar Billy Graham, een boodschapper van God, daarginds, zwaait dat Evangelie toe.

²³³ Nu, hoe zit het met de Gemeente, Uitverkoren? Het behoort ook een teken te hebben. Is dat niet juist? [Samenkomst zegt: "Amen."—Vert.] Het behoort het te hebben. Ik vertrouw vanavond dat wij al ons ongeloof zullen verlaten, en geloven in de Here Jezus, en Hem volgen, en Zijn tekenen van de laatste dag zien, want Hij beloofde dat het hier zou zijn.

Laten we onze hoofden buigen.

²³⁴ Is er één hierbinnen vanavond die Hem niet kent als uw Redder, en u zou juist nu alles willen verlaten en Hem volgen? Zou gewoon uw hand opsteken, zeg: "Bid voor mij, Broeder Branham. Ik zou dat graag willen doen, een echte Christen zijn." God zegene u. Is er nog iemand? God zegene u. God zegene u. God zegene u, zuster. God zegene u, en u, broeder. Nog iemand? God zegene u, meneer. "Ik zou graag alles willen verlaten. Ik—ik ga het doen, Broeder Branham."

²³⁵ Ik wil iets vragen. Broeder, zuster, ik—ik niet—het is niet mijn bedoeling om wie dan ook te kwetsen. Maar, ziet u, u—u—u. . . Je bent verantwoordelijk voor het Woord. "Als—als gij in Mij blijft, en Mijn Woorden in u." Soms moet ik dingen zeggen die mij snijden, vooral soms tegen mijn zusters.

²³⁶ Omdat, u zich realiseert dat het de vrouw was wat Satan in het begin had gebruikt. God koos de man. Satan koos de vrouw.

²³⁷ Zij was gezegend, natuurlijk, om de incubator te zijn die Jezus Christus op de aarde bracht. Nu, dat was niet haar Zoon. U allen weten dat. Jezus heeft haar niet één keer moeder genoemd. Ze had nooit geen. . . Het is een gemengd gehoor, maar luistert u naar mij. Er was geen zaad die van Maria afkwam. Het was geheel geschapen, maagdelijk, door God. "De Heilige Geest overschaduwde." Dat is de reden dat Jezus haar geen moeder kon noemen. Hij was geen deel van haar, niets. Zij was slechts de incubator die God had gebruikt, om de Baby te brengen.

²³⁸ Want, als er maar ook iets van die vrouw was dat in die Jongen hoorde, die Baby, die vrouw (u begrijpt; u volwassenen begrijpen wat ik bedoel), dan had er enige vorm van bevruchting moeten zijn, een of ander soort van zaad dat van die vrouw kwam, daardoor, dan was het absoluut als een seksuele handeling met de Almachtige God. Dat kon niet.

²³⁹ God schiep de baby, zowel ei als Bloed. Zowel vrouwelijke als mannelijke cel, schiep God. Dat is de reden dat dat lichaam opstond. Zeker. Hij was de eerste der opstanding. Dus Hij noemde haar nooit moeder. Ze zeiden: "Uw moeder is hierbuiten naar U aan het zoeken."

²⁴⁰ Hij zei: "Wie is Mijn moeder?" "Zij die de wil Mijns Vaders doen, die zijn Mijn moeder." Ziet u? Dus hij noemde haar niet één keer moeder. Hij noemde haar "vrouw." Dat is wat ze was.

241 En sommige van u lieve Katholieke mensen maken haar tot een god, of een godin, koningin des Hemels. Het is niet juist. Nee, dat is het niet. Zij was een goede vrouw. Ja, meneer. Precies. Maar zij was niet meer dan welke andere vrouw dan ook die God verkiest te gebruiken. Hij kan een vrouw voor iets anders gebruiken. Hij kan haar op elke manier gebruiken. Zij was slechts een incubator, omdat dat het is wat ze was, om het Zaad warm te houden, enzovoort, op die manier. En het Leven kwam in de Baby. Maar het Bloed, de hemoglobine, weten we altijd, komt van het mannelijke geslacht. En Hij was de man, de Schepper. Zij was noch Jood. . . De Baby was. . .

242 Jezus was noch Jood, noch Heiden. Hij was God. Dat is juist. God Zelf schiep een lichaam waar Hij in woonde. Dat was Zijn Zoon, Jezus Christus. Die heilige, maagdelijke geboorte bracht dit mens voort, onbevleete ontvangenis door de Heilige Geest. Vrouw had er niets mee te maken, noch ei, noch bloedcel.

243 De man heeft de bloedcel. De vrouw heeft het ei. Op deze manier, zou er enige vorm van verlangen en een bevruchting moeten zijn, om iets te laten gebeuren.

244 En in dat geval, was er niets dan de overschaduw van de Heilige Geest, en God schiep in de vrouw. Dat is mijn Heiland. Zonder Hem, zijn we allemaal verloren.

245 Nu, sommigen van u mensen hier, u vrouwen, u bent misschien Pinkster vrouwen, zijn schuldige geweest aan het dragen van immorele kleding, het knippen van uw haar, dingen doen. Ik bemerk hier in Californië, dat er niet heel veel van hen zijn. . .

246 Of, hier in Arizona, beter gezegd, hebben niet heel veel van hen make-up op. Daar was ook tegen gevochten. Wel, er is niets vanuit de Bijbel te zeggen dat u geen make-up mag dragen. Wij weten gewoon dat het verkeerd is, omdat het van de wereld is.

247 Maar er is wel een gebod in de Bijbel dat een vrouw, die haar haar knipt, een onteerd persoon is. En als het er zo uitziet voor God, en u zegt dat u de Heilige Geest hebt, en u doet dat, is er iets mis.

248 “Een kledingstuk aantrekken die hoort bij een man.” O, zusterlief, volg niet het voorbeeld van de wereld. Verlaat de wereld. Houd vast aan Christus.

U zegt: “Wat maakt het uit?”

249 “Zalig is hij die al Zijn geboden doet, zodat hij recht mag hebben om de Boom des Levens binnen te gaan.” “Schuldig aan het minste is schuldig aan alles.”

250 U weet beter. Als u de Heilige Geest heeft, zal Het u zeker beter vertellen. Het zal u beter vertellen, als het de Heilige Geest is.

²⁵¹ Nu, als u schuldig bent, en u zou graag een begin willen maken vanavond, en zeggen: “Broeder Branham, ik realiseerde mij dat niet. Ik ben teruggevallen. Ik wil opnieuw beginnen. Van nu af aan, ga ik God dienen.” Steek uw hand op, zeg: “Bid voor mij, Broeder Branham.” God zegene u. Daar is moed voor nodig. Daar is echt. . . God zegene u. Vele handen. Goed. God zegene u. Dan, als u weet, dat Iets in u, tegen u zegt dat u verkeerd bent, dan weet u dat God dichtbij u is.

²⁵² Maar wanneer u zo duidelijk het Woord hoort, en dan zit u toch nog daar en zegt: “Ik zal het niet doen. Hij weet niet waar hij het over heeft,” en ik het Woord net hier zitten citeren, ziet u, dan is er iets mis met wat er in u is. Ziet u? Het is niets anders, het is Satan. Dat is alles. Het is tegen God. Het is tegen Zijn regels. Het is tegen Zijn Woord.

²⁵³ Iemand zei niet lang geleden tegen mij, een beroemde prediker. Hij zei: “Broeder Branham.” Riep mij zijn kamer binnen, legde mij de handen op. Zei: “U gaat uw bediening verpesten.”

Ik zei: “Pardon?”

²⁵⁴ Zei: “U scheldt mensen altijd uit, voor de manier waarop ze zich gedragen.” Zei: “Waarom. . . de mensen denken dat u een profeet bent.”

Ik zei: “Ik ben geen profeet.”

²⁵⁵ Hij zei: “Wel, men denkt dat u dat bent. Waarom leert u hen geen geestelijke dingen, hoe zij grote geestelijke zegeningen en dingen kunnen ontvangen?”

²⁵⁶ Ik zei: “Hoe kan ik hen geestelijke dingen leren, wanneer ze niet eens hun ABC's kennen? Ze hebben niet eens het normale fatsoen om in lijn te staan met het Woord, laat staan geestelijke dingen. Als zij aardse dingen niet geloven, hoe zullen zij hemelse dingen geloven?”

Hij zei: “Wel, u zult gewoon uw bediening verpesten.”

²⁵⁷ Ik zei: “Iedere bediening die het Woord van God zal vernietigen, hoort vernietigd te worden.” Kom terug tot het Woord. Dat is juist.

²⁵⁸ Nu, als u sigaretten rookt, enzovoort, op die manier, en beweert dat u de Heilige Geest heeft, schande over u. U mannen! U zegt: “Waarom geeft u af op de vrouwen?” U mannen die uw vrouwen dat laten doen, o, meneer, u noemt uzelf een Christen, schande over u.

²⁵⁹ Ik weet dat dit scherp is. Maar broeder, het is—het is snoeitijd. Het is tijd voor de Heilige Geest om Zijn Bruid te komen halen. En als het niet in lijn staat met Zijn Woord, dan is er iets mis.

²⁶⁰ U die bent afgevallen, thuis blijft op woensdagavonden en niet hier naar de kerk komt, televisie kijken, en andere

kerkavonden! Denk na, u—u zegt eigenlijk, en als u naar de kerk moet komen, moet u uzelf dwingen het te doen, omdat u denkt dat het een wet is, doet u het. U hoort het te doen. Het is eervol om het te doen. En als u er niet van houdt om het te doen, is er iets mis. Er is een Heilige Geest die maakt dat u ervan houdt om God te dienen.

²⁶¹ Nu, daarmee, terwijl uw hoofden gebogen zijn, allen die voelen dat zij vanavond een begin willen maken tot God, steek uw hand op. Gewoon iedereen hier nu, steek gewoon uw hand op, iedereen, overal. God zegene u, Gods zegen, u, u, u, u. God zegene u. Fijn. Ik ga voor u bidden.

²⁶² Hemelse Vader, nu heb ik Uw Woorden zo duidelijk en klaar en scherp als dat ik wist, gesproken. Niet om anders te zijn; als dat mijn houding zou zijn, Here, dan hoorde ik op het altaar te zijn. Maar als ik iemand zie, mijn broeder of zuster, aan het verdrinken in een oude, lekkende boot, en ik schreeuw niet naar hen, of bestraf hen niet, of wat dan ook om hen uit die toestand te halen, dan houd ik niet van hen. Ik probeer hen eruit te halen, Here, zodat zij veilig kunnen zijn.

²⁶³ O God des Hemels, ik bid voor elkeen die hun handen op hebben gestoken. Ik heb velen van die kleine vrouwen met kortgeknipt haar hun hand zien opsteken, genoeg deugd bezittend om te weten dat zij fout zijn. Er waren velen die dat niet deden. Nu, U bent daar de Rechter over. Maar ik bid, God, dat U die wilt redden. Sta het toe. Ieder . . .

²⁶⁴ Die mannen die hun hand opstaken, hele fijne jonge mannen, die zitten met hun vrouwen, enzovoort, staken hun handen op. Oude mensen staken hun handen op. Nu, Vader, wij moeten de wereld en de dingen van de wereld verlaten, of wij kunnen U niet dienen.

²⁶⁵ Ik bid dat U Uzelf vanavond op zodanige wijze zult manifesteren dat de mensen zullen zien dat, het Woord dat gesproken is. Mannen kunnen van alles zeggen. Maar wanneer God op het toneel komt en Zijn Woord bevestigt, bewijst dat het Zijn Woord is, dan blijven we dan zonder enig excuus achter. Ik bid, Vader, dat u het wilt toestaan vanavond. En zo gauw deze mensen . . .

²⁶⁶ Misschien zijn velen van hen zondaren. Enkelen staken hun handen op, als zondaren. En ik bid, Vader, zo gauw ze de manifestatie zien . . . En vertrouwend dat U het zult doen vanavond, Uzelf zult laten zien, dat het einde hier is. De verwachte Zoon staat op het punt gauw te komen bij Abrahams Zaad, en dat Sodom staat op het punt verbrand te worden.

²⁶⁷ Ooit zal er niet één steen op de andere gelaten worden, van Phoenix. Het vallei zal schoongeveegd worden. In de stad vanavond waar overspel, cocktail drinkende, sigaret-rokende moeders, dochters, dansend, twistend, tekeer

gaand, mannen die immoreel leven, de zonde van deze stad! O God, maar ik kijk erdoorheen, en denk: “Wat voor nut heeft het om zelfs te proberen?”

²⁶⁸ Maar dan kijk ik daardoorheen en zie een kleine Licht *hier* en *daar*, een toegewijde Christen, aan het bidden. “Allen die zuchten en uitroepen om de gruwelijkheid die te midden der stad gedaan was, de Engel was opgedragen om een Zegel op hen te plaatsen, hen te markeren, en zij waren degenen die niet vernietigd zouden worden.” Ik bid, Vader, dat er velen zullen zijn die een toegewijde Christen zullen zijn, uitgesproken zoon, niet bang om uit te roepen tegen deze mensen. God, in deze dag, laten wij de dingen spreken die juist zijn.

²⁶⁹ En er zal een Dag des Oordeels komen, en dan zullen ze zonder een excuus zijn, want deze Boodschap, vanavond, zal op het scherm geworpen worden, de luifels van de lucht, en wij zullen ons allen verantwoorden. Dus bid ik, Vader, dat u hun harten zult besnijden van alle dingen van de wereld, dat zij goddelijk mogen leven in deze huidige wereld. Wij vragen het in Jezus' naam. Amen.

²⁷⁰ Het spijt me zo dat ik u ophoud. Wij . . . Ik ben—ik ben erg laat. En ik—ik doe niet . . . Ik hoor eruit te zijn. Verleden . . . Iedere avond was ik, ongeveer, tegen tien uur, op z'n laatst, eruit. Ik wilde vanavond om half tien eruit zijn. Ik deed het niet.

Nu, slechts een minuutje, om het—het zegel te plaatsen op wat ik heb gezegd.

²⁷¹ Nu, echt, ik ben geen prediker. Iedereen weet dat. Ik heb geen opleiding, en gebruik mijn oude Kentucky woorden “his,” “hain't,” en “tote,” en “fetch,” en “carry,” en “them thar.” En u weet dat ik niet zo'n prediker ben. Ik heb de opleiding niet om het te zijn.

²⁷² Maar ik ben wel een Christen. De Here Jezus redde mij van zonden. Dat weet ik. En Hij gaf mij een ander Woord om het weinige dat ik wel weet, te bevestigen. Het enige, ik probeer geen eigen uitlegging te geven. Ik lees het gewoon. En wat Het ook zegt, ik zeg hetzelfde. Ziet u? Dat is alles wat ik weet. Ziet u? Nu, als het verkeerd geïnterpreteerd wordt, weet ik niet. Ik zeg het gewoon op de manier waarop het *hier* geïnterpreteerd is. Ziet u? En Hij heeft er altijd achter gestaan, en het ondersteund.

²⁷³ Ik geloof dat Jezus Christus spoedig komt. Ik geloof dat Hij dezelfde Jezus is, gisteren, heden, en voor immer. Ik geloof dat Hij zei: “Nog een korte tijd, en de wereld,” kosmos, de wereld orde, “zal ons niet zien . . . Mij niet meer zien. Maar, gij zult Mij zien, gij, de Gemeente, want Ik,” persoonlijk voornaamwoord, “Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot aan de voleinding der wereld. De werken die Ik doe zult gij ook doen.” Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Wij kwamen erachter welke werken Hij deed, hoe Hij Zich manifesteert.

274 Ik bid, vanavond, dat God deze gemeente wil nemen. . . Nu, het maakt niet uit hoeveel Hij mij zou zalven, Hij moet u ook zalven. Ziet u? Het maakt niet uit hoeveel de Heilige Geest zou proberen om *hier* te spreken, Het moet *daarginds* iets hebben, om het te horen.

275 Jezus passeerde op een dag door een groep mensen heen, en zij riepen: “Rabbi, Rabbi, blij om u hier te hebben, *zus-en-zo*.” Jezus liep gewoon door.

276 En er was een klein vrouwtje die kwam en raakte de zoom van Zijn kleeft aan, en ging terug en zat neer. Jezus stopte en zei: “Wie heeft Mij aangeraakt?”

277 Wel, Simon Petrus zei tegen Hem, alsof, wel, hij bestrafte Hem. Hij zei: “Wel, waarom zou U nou zoiets zeggen? Iedereen raakt U aan.”

278 Hij zei: “Maar Ik bemerk dat Ik zwak ben geworden. Kracht,” wat sterkte is, “is van Mij uitgegaan.”

279 Hij keek overal rond door het publiek. Er was iemand die Hem geloofde. Het maakt niet uit, er waren misschien honderden daar, maar er was één iemand die geloofde. Hij vond dat kleine vrouwtje, vertelde haar over haar bloedvloeiing, was gestopt, en ze was genezen. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Hij ging gewoon door. Ziet u? Hij is dezelfde gisteren, heden, en voor immer.

280 Nu, we hebben gebedskaarten uitgegeven. We hebben gisteravond de helft daarginds uitgegeven, de helft vanavond.

281 Zijn we gisteravond vanaf de eerste begonnen? Zijn we bij de eerste vijftien of twintig begonnen, gisteravond, van één tot *zus-en-zo*? Wat is het? Wat zegt u? [Iemand zegt: “Twintig.”—Vert.] Eén tot twintig. In orde. Velen van hen zijn hier vanavond.

282 Laten we enkele van de achterkant ervan geven, dan. Laat ons beginnen. Even kijken. Wij hebben vijftien minuten, laten we dan vijftien kaartjes geven. Even kijken, dat zou vijftientig tot honderd zijn. Laten wij beginnen bij vijftientig, tot honderd.

283 Wie heeft gebedskaart vijftientig? Steek uw hand op. Vijftientig, mevrouw daarachter? Komt u hierheen, zuster. Zesentachtig, wie heeft zesentachtig? Hierzo. Zevenentachtig, zevenentachtig. Steek uw hand op, iemand, zevenentachtig. Deze man, zevenentachtig. Achtentachtig, achtentachtig. Negenentachtig, negenentachtig. Negentig, eenennegentig, tweeennegentig, drieennegentig, vierennegentig, vijfnegentig, vijfnegentig. Ja. Zesennegentig, zevenennegentig. Zesennegentig, ik zag het niet de lucht ingaan, zesennegentig. Nu, als u uw kaartje heeft, kom. Ziet u? Zevenennegentig, achtennegentig,

negenennegentig, honderd. Goed. Terwijl deze mensen... Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen. Er missen er ongeveer acht.

²⁸⁴ Luister nu eens. Het is waar. Kom niet hierheen met zonde die aan uw leven hangt. U kunt het beter daarginds aan God belijden. Maar als—als u, als u uw zonden heeft beleden, kom dan maar.

²⁸⁵ Hoevelen daarginds hebben geen gebedskaart, en u wilt dat Jezus u geneest? Steek uw hand op. Hoevelen zouden geloven, als Jezus Christus zou... Als Hij... Hoevelen geloven dit?

²⁸⁶ Let op. Ik ga het aan deze predikers achter mij vragen. Broeders, is het waar, als predikers van het Evangelie, geloven wij dat de Bijbel, het Nieuwe Testament, het boek Hebreëen, zegt, dat “Hij nu de Hogepriester is”? [De predikers zeggen: “Amen.”—Vert.] “Een Hogepriester die kan medevoelen met onze zwakheden?” Is dat juist, broeders? [“Amen”]

²⁸⁷ Hoevelen daarginds weten dat de Bijbel dat zegt: “Een Hoge Priester”? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

²⁸⁸ Wel, als hij de Hogepriester is die kan medevoelen met onze zwakheden, nu, hoe? Als Hij hetzelfde is gisteren, heden en voor immer, hoe handelde Hij dan wanneer iemand Hem had aangeraakt door het medevoelen van hun zwakheden? Het kleine vrouwtje met de bloedvloeijing, die Hem aanraakte, omdat zij een aanraking van node had; Hij keerde zich en keek rond totdat Hij haar vond, riep haar. Is dat juist? Is dat juist, broeders? [De predikers zeggen: “Amen.”—Vert.] Nu, als hij dezelfde Hogepriester is, zal Hij op dezelfde manier moeten handelen, omdat Hij is—Hij de Hogepriester is. Is dat juist? [“Amen.”] Wel, Hij zal op dezelfde manier moeten handelen.

²⁸⁹ Nu, u heeft geen gebedskaarten nodig. Nee. U heeft het gebedskaartje niet nodig. Het enige wat u nodig heeft is geloof te hebben in God. Heb geloof, geloof gewoon met geheel uw hart dat Jezus Christus de zieken en getroffenen geneest, en Hij zal het zeker doen.

²⁹⁰ Nu, laten wij onze hoofden even een moment buigen voor gebed nu, wederom, voordat er wat dan ook gezegd of gedaan wordt. Nu, ik zeg niet dat Hij het zal doen. Ik vertrouw erop dat Hij het zal doen. Maar ik—ik geloof, en ik vertrouw erop dat Hij het zal doen. Nu, als Hij het doen zal, hoevelen van u zullen geloven? Steek uw hand op. Moge Hij het toelaten, is mijn gebed.

²⁹¹ Hemelse Vader, nu, ik heb gezegd wat Uw Woord zegt: “Alles verlaten om U te volgen.” Zij die alles verlieten, kregen U te zien. En wat u ook zou doen, zij die zonde niet willen verlaten en volgen, zullen nooit in staat zijn het te begrijpen. Zij die wel zonde verlaten, ongeloof... .

²⁹² Wij weten dat zonde ongeloof is. Hoe heilig wij ook leven, wat we ook allemaal doen, als wij toch niet geloven, zijn we

zondaars. De Bijbel zegt: “Wie niet gelooft is reeds veroordeeld.” Dus weten wij dat wij “alle Woord dat de mond Gods uitgaat” moeten geloven. Dat moet ons dagelijks brood zijn.

²⁹³ En ik bid, Vader, dat, zoals ik vanavond heb geciteerd vanuit de Schriften, Uw beloften voor deze laatste dagen, en waar we naar uit zouden kijken in deze laatste dagen. Als dat juist is geweest, Here, bevestig dan deze Woorden met tekenen die erop volgen. Sta het toe.

²⁹⁴ Ik vertrouw mijzelf aan U toe, en het Woord, en de mensen. Ik bid, Vader, dat U harten daarginds zult besnijden, om te geloven met geheel hun hart, en vooral dezen die in de gebedsrij zullen zijn. En laat dan de mensen zien dat de Messias, Jezus Christus, de Heilige Geest, vanavond met ons is. Hij is in de Gemeente, de Uitverkoren Gemeente, de uitgeroepen, Abrahams Zaad, door de koninklijke belofte. Sta het toe, in Jezus' naam. Amen.

²⁹⁵ Nu, laat mij nu gewoon kijken, een momentje. Nu, we gaan gewoon onze tijd nemen, voor slechts enkele minuten, slechts heel weinig, ongeveer tien minuten.

²⁹⁶ Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Gelooft u Hem? [“Amen.”] Gelooft u dat deze dingen die ik u uit het Woord heb voorgelezen vanavond, de waarheid zijn? [“Amen.”] Gelooft u dat Jezus dat deed toen Hij op aarde was? [“Amen.”] Gelooft u dat Hij het heeft beloofd? [“Amen.”] Gelooft u dat wij in de laatste dagen zijn? [“Amen.”] Nu, dat is Zijn belofte. Hij moet het naleven. “Indien gij in Mij blijft, Mijn Woorden in u blijven, vraagt dan wat gij maar wilt. Het zal u geworden.” Nu, uw motief en doelstelling moet juist zijn. U moet dat geloven met geheel uw hart.

²⁹⁷ Nu, ik geloof niet dat er een persoon is in de gebedsrij die ik ken. Wij zijn vreemdelingen. Ik ben een vreemdeling. *Daarginds*, vreemdelingen. U allen die weten dat ik niets over u weet, u die in dit kleine gebedsrijtje *hier* bent, steek uw hand op, u weet dat ik niets over u weet. Juist. Allen *daarginds*, die weten dat ik u niet ken, of niets over u weet, steek uw hand op, kijk maar. Daar hebt u het. Dan is het een verborgen zaak. *Hier* zijn degenen met gebedskaarten. *Daar* zijn die zonder gebed. . .

²⁹⁸ Het gebedskaartje is niets dan een kleine kaart met een nummer erop. 't Geeft u alleen maar een nummer, de jongen komt hier en schudt ze door elkaar, en ieder die een gebedskaartje wil kan het krijgen. En hij weet niet, niemand anders weet, waar. Wel, hij zou niet weten als de kaarten allemaal door elkaar geschud zijn, van de ene plaats naar de andere. Ze weten nooit wie er in de gebedsrij zal zijn, omdat wij dat niet kunnen zeggen. Vele malen, brengen wij ze daarheen. . .

²⁹⁹ Toen ik voor het eerst begon, hadden we een man daarginds die gebedskaarten verkocht. Iemand zei: “Ik geef u vijfhonderd dollar om mijn vrouw in de rij te zetten.” Ziet u?

300 Ik nam mijn eigen zoon. Toen zei ik: “Zoon, om jezelf van verdenking te zuiveren voor de mensen, zodat ze weten dat je geen gebedskaart zou verkopen, ga voor hen staan, meng de gebedskaarten op *deze* manier door elkaar, deel ze dan uit aan iedereen die ze wilt. En daarnaast, zoon, je zult nooit weten vanaf waar ik ga roepen totdat ik daar gekomen ben.”

301 Hoevelen hebben dat gezien in de bijeenkomst, keer op keer? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Gewoon iedere keer, verander ik, en ga *hier*, *daar*. En dan, daarnaast, waar er één genezen wordt op het podium, worden er een dozijn geroepen van *daar* uit, ziet u, dat is juist, zonder gebedskaarten.

302 Dus het is steevast de Here Jezus Christus, dezelfde gisteren, heden, en voor immer.

303 Zult u alles verlaten om Hem te volgen? Bent u bereid uw ongelooft te verlaten, om Hem te volgen voor genezing? Uw—uw wereldse dingen verlaten, om Hem in heiligheid te volgen, en voor Hem te bewegen. Doe dat nu. Ik zeg niet dat Hij het zal doen. Als Hij het doet, dan zult u het weten.

304 Deze vrouw die net *hier* staat, dit is opnieuw een—een plaatje, zoals ik gisteravond zei, van Johannes 4. Hier zijn een man en een vrouw, ontmoeten elkaar voor de eerste keer in het leven. En het was bij een bankje. Als u ooit daarginds in Samaria was, buiten Sychar daar, de—de kleine put. Daar is een kleine panorama, wijnstokken tegen de zijkant ervan, op *die* manier. Dat is waar de vrouw zat, sprak met Jezus. Een man, een vrouw, ontmoetten elkaar voor de eerste keer. En Hij vertelde die vrouw wat haar probleem was. Haar probleem was, zij was vol zonde.

305 Het kan haar misschien zijn. Zij is misschien een zondaar. Ze is misschien een huichelaar. Ze is misschien een heilige. Ze wil misschien genezing voor haar lichaam. Ze wil misschien genezing voor iemand anders. Ze heeft misschien financiën. Zij, ik weet niet waarvoor zij hier is. Ik kan het u gewoon niet zeggen. Ze staat er gewoon, een vrouw. Dat is alles. Dat is de waarheid. Wij hebben elkaar nooit ontmoet. Maar als de Here Jezus hier zal komen. . .

306 Nu, om haar te genezen, als zij ziek is, ik kan het niet doen. Ik kan niet doen wat God reeds heeft gedaan. Nu, het enige. . .

307 Wat als Jezus hier stond met dit pak aan? Als zij op Jezus toetrad en zei: “Jezus, wilt U mij genezen?”

308 Wel, Hij zou zeggen: “Mijn kind, Ik heb dat reeds gedaan. Om jouw overtredingen werd Ik verwond. Door Mijn striemen is jou genezing geworden.” Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Het is een afgerond werk.

309 U komt, zegt: “Jezus, wilt U mij redden? Wilt U mij redden?” Dat is de vraag niet. Hij heeft het reeds gedaan.

310 “Here Jezus, ik accepteer Uw Verlossing. Ik ben een zondaar.” Ziet u? U werd ginds toen gered. U werd ginds toen genezen. U accepteerde het gewoon. Door geloof bent u gered. Door geloof accepteert u uw verlossing.

311 En wie dan ook die komt, en u zegt dat ze genezende kracht hebben, en dat zij u kunnen genezen, weest u. . . ga daar absoluut van uit de weg, want het is het niet. Genezende kracht is in Christus, een reeds afgerond werk.

312 Indien een mens u vertelt dat God hem kracht gegeven heeft om uw zonden te vergeven, en om dat te doen, geloof het niet. Ze zijn reeds vergeven. Jezus, Die hier vanavond staat, het enige, dat het zou verklaren dat Hij de Zoon van God was.

313 Wat als Hij. . . Wat als mijn handen nu vol met littekens van spijkers waren, en bloed uit ze stroomde, en doornen *hier* overheen? Dat zou het nog steeds geen Jezus maken. Dat zou mijn vlees zijn.

314 En wij weten dat dat vlees aan de rechterhand Gods zit. En wanneer het komt, zal er geen tijd meer zijn. Dat is juist. Wanneer Jezus nederdaalt, is het gebeurd.

315 Maar Hij is hier in de Geestelijke vorm. En dan is Zijn Leven in u en mij, om u geloof te geven en mij geloof te geven.

316 Nu, kijk eens even. Deze—deze microfoon, als er hier geen levende stem was om erin te spreken, zou het een volmaakte stomme zijn. Is dat juist?

317 Nu, kijk. Luister goed, zodat u het niet mist nu. Dit geval, als God het zal doen, zal dat het vast maken.

318 Nu, deze microfoon kan niet meer spreken dan wat dan ook, omdat het niets heeft om mee te spreken. Is dat juist? Nu, de enige manier waarop die microfoon zou kunnen spreken, is dat iets erin spreekt.

319 Nu, hier ben ik. Ik ken die mevrouw niet, heb haar nooit gezien. Dat is met mijn handen voor God, en zij stak haar handen op, dat wij elkaar niet kenden. Ik weet niets over haar. Maar, totdat er iets *hier* binnen komt, om uit te spreken wat *daar* aan de hand is, ben ik ook een stomme, omdat ik niets weet. God weet dat dat juist is. Ziet u? Het moet Iets zijn dat het spreken doet.

320 Nu, u kunt uw keus maken. Als u, zoals Filippus, hij zei. . . Of Nathanaël zei: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. Gij zijt de—de Koning van Israël.” Ziet u? Of u zou diegenen kunnen zijn die zeiden dat het Beëlzebul was. Ziet u waar zij vanavond zijn? Vraag me af waar Nathanaël vanavond is. Onsterfelijk. Ziet u? Maak uw keuze. U moet het zelf weten. Ziet u?

321 Maar ik zeg dat nu, en wacht om te zien als Hij mij de zalving zal geven. Als Hij de zalving niet geeft, dan is er slechts

één ding dat ik kan doen, vrienden, is mij te verontschuldigen, dat Hij mij vanavond niet ontmoet heeft. En dan zullen wij gewoon de handen leggen op deze zieke mensen en voor ze bidden, en de zegening vragen, de roep naar het altaar maken, en naar huis gaan. Dat is alles wat wij kunnen doen. Dat is alles wat ik weet om te doen.

³²² Maar als Hij wel komt, dan denk ik dat ieder van u die uw hand had opgestoken, dat u Christus wilde zien, ik denk dat het uw plicht is, zo gauw dit voorbij is, om regelrecht hierheen te komen en neer te knielen, en te zeggen: “Here Jezus, ik geef mijzelf nu aan U over.”

³²³ Omdat, als ik een leugenaar ben, Hij zal nimmer een leugenaar betuigen. Hij zal niets te maken hebben met zonde. Dat zal God niet. Maar als ik u de Waarheid heb verteld, dan is Hij plicht-gebonden door Zijn Woord, om—om—om te bewijzen dat het de Waarheid is.

God, sta het toe.

³²⁴ Weest nu gewoon eerbiedig. Ziet u? Overal in het publiek, weest gewoon eerbiedig.

³²⁵ Ik zal misschien even een minuutje met u moeten praten, dame, gewoon het één of ander. Ik voel de zalving niet op me. En ik—ik ken u niet, en dus dat is het. Nu, het enige dat ik wil dat u doet, als ik u iets vraag, zeg gewoon “ja” en “nee.” Ziet u? Nu, de reden dat ik dit doe . . . Laten wij gewoon iets nemen, zodat het kan . . .

³²⁶ Wij willen nooit bij de Schrift vandaan gaan. Blijf precies bij de Schrift, dan weten we dat we juist zijn.

³²⁷ Nu, bijvoorbeeld, Jezus, nu, Hij was ginds in een ander land. En Hij was onderweg naar Jericho, wat regelrecht bergafwaarts was. Maar Hij moest nodig langs Samaria, *deze* kant op. Nu, de Vader had Hem daarheen gestuurd. Jezus zei . . .

³²⁸ In het volgende hoofdstuk, het 5e hoofdstuk, toen Hij een man genas die een of ander probleem had. Er lagen duizenden mensen daar, menigten verlamden, blinden, kreupelen, verdorden, die wachtten op het bewegen van het water. En Jezus kwam langs, en Hij zag een man die een achterlijke ziekte had, misschien TB, of prostaat problemen, of iets. En Hij maakte hem wel, omdat Hij wist dat hij daar was, en wist dat hij zo was. Ging verder, liet de rest van de menigte daar. Ging verder, weg. Wij weten dat dat de waarheid is. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

³²⁹ Zij vonden, de Joden vonden Hem, en ondervroegen Hem. Ze zouden hem vanavond opnieuw ondervragen. “Waarom deed Hij? Als Hij medelijden heeft, en van iedereen houdt, waarom zou Hij dan de gehele menigte verlamden, blinden, kreupelen, verdorden, daar laten liggen?”

330 Genas slechts één man die niet heel ziek was. Hij zou er niet aan doodgaan. Hij had het, achtendertig jaren. Het was geestelijk gehandicapt. Hij kon lopen. Zei: “Wanneer ik heenga naar het bad, is iemand mij voor.” Ziet u? “Iemand stapt er vóór mij in.” Maar Hij maakte die ene man beter.

331 En toen Hij ondervraagd werd, hier zijn Zijn Woorden. Johannes 5:19: “Voorwaar, Voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf; maar wat Hij de Vader ziet doen, dat doet ook de Zoon evenzo.”

Dus toen Hij naar Samaria ging, leidde de Here Hem daarheen.

332 Nu, de Here leidde mij, Zijn knecht, naar Phoenix. Hij leidde mij hierheen vanavond. Nu ben ik hier, Zijn stellingen aan het maken.

333 Nu, toen Jezus naar Samaria ging, was het eerste wat Hij vond een vrouw die voor Hem kwam. Hij sprak met haar totdat Hij haar toestand vond. Toen Hij het haar vertelde, herkende ze heel snel dat het óf een profeet, óf de beloofde Messias moest zijn. Hij zei dat Hij de Messias was. Ziet u?

334 Dus weten wij dat de profeten waren in de dagen die achter ons liggen. Vandaag is het Christus. “God sprak eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vader door de profeet; in deze laatste dagen door Zijn Zoon, Christus Jezus,” welke de Heilige Geest is in ons.

Nu is Hij hier.

335 Dat herkent u. [De zuster zegt: “Ja.”—Vert.] Ik wil u vragen, als één Christen tot een andere. Net zo gauw ik die kant op keek, wist u dat er iets was gebeurd, een hele zachte, nederige Geest. Is dat juist? Steek uw hand op als dat waar is, zodat de mensen het kunnen zien. Ziet u? Nu, net nu, kijkend naar de vrouw, als u haar kunt zien, ziet u daar, een amberkleurig Licht. Het beweegt rondom de vrouw.

336 Nu beweegt zij van mij weg. Nee. Het is aan iemand anders. Het is een andere vrouw. Het is, u bent aan het bidden voor een vrouw, iemand anders. Het is uw schoonmoeder. [De zuster zegt: “Ja.”—Vert.] En ze heeft een—een nieraandoening. [“Ja.”] En—en ze heeft slechts één nier. [“Ja.”] En u bent bang dat het kanker is. En dat is waarom u hier bent, om mij te vragen voor haar te bidden. [“Ja.”] Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Gelooft u? Ga heen, geloof met geheel uw hart, en ze zullen het niet hoeven te verwijderen. Twijfel niet. Neem dat kleine ding dat u in uw hand heeft, leg het op haar.

337 Gelooft u met geheel uw hart? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

338 Aangenaam. Wij zijn ook vreemden voor elkaar. De eerste keer dat we elkaar ontmoeten. En als . . . God heeft, door Zijn

Zoon, Jezus Christus, Zijn Geest gestuurd. Jezus zei: “Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden.” Dat is Zijn belofte, toch? Nu, Hij kan niet op Zijn belofte terugkomen.

³³⁹ Het enige, dat, wij zijn zo slap in geloof, dat wij falen Hem te zien. Dat is de reden dat God profeten stuurt naar de aarde. Ziet u, mensen lezen hun Bijbel niet. En ze—ze doen het niet. Ze gaan gewoon, dus stuurt God hen altijd een teken. En gewoonlijk is een profeet een teken. Ziet u? En vandaag is de Heilige Geest ons Teken, omdat Hij Gods Profeet is die door ons beweegt. Hij is Gods Profeet, een Teken van de laatste dagen.

³⁴⁰ Nu, ik ken u niet, en weet niets van u. Maar als de Here Jezus Christus, wat ik net zei, vanuit de Bijbel, door mij zou spreken en mij vertellen waarvoor u daar staat, zou het u doen geloven? [De zuster zegt: “Ja.”—Vert.] Zou het het publiek doen geloven? [Samenkomst zegt: “Ja.”]

Nu, de Vader luistert. Dat weet ik.

³⁴¹ U lijdt aan een zenuw aandoening. Dat is juist. Als dat juist is, steek uw hand op.

³⁴² Nu, iemand daarginds dacht dat ik dat geraden had. Nu, u kunt het nu niet verbergen, broeder. Het komt hier binnen. Ziet u? Ik ving dat op. Geloof dat niet. Geloof dat nooit. Dat is zonde. Dat is ongeloof. God zal u ervoor veroordelen. U zult u verantwoorden op de Dag des Oordeels. Ik moet dat uitroepen, maar gewoonlijk kom ik in problemen.

³⁴³ Ik weet niet wat Hij u vertelde. Een momentje. Ja, daar is het, een schaduw. Het is nervositeit, zwakte. U wordt er zwak van, helemaal van streek, u heeft het lange tijd gehad. Dat is juist. U heeft ook nog meer problemen. U heeft iemand waar u voor bidt. Uw echtgenoot, in het ziekenhuis, met een maagprobleem, is pas geopereerd. Mevrouw Good, gaat u naar huis, geloof met geheel uw hart. En leg dat op hem, en hij zal—hij zal beter worden. God zegene u.

³⁴⁴ Kent Hij u? Ziet u? Zeker, doet Hij dat. Ik zie. Dat is. . . Realiseert u zich niet dat dezelfde Jezus die in Galilea liep diezelfde Jezus is hier vanavond? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Kunt u zich dat niet realiseren? [“Amen.”]

³⁴⁵ Nu, ik weet niets over. . . Ik denk dat het de vrouw was waarvoor gebeden was, *daar* ginds. Klopt dat? Heeft iemand van jullie die vrouw ooit gekend? Kent iemand die vrouw? Steek uw hand op. Waren die dingen correct? Zwaai met uw handen, als het zo is. *Daar* zo. Dat is fijn.

³⁴⁶ Komt u. Spreekt u Engels? [De broeder zegt: “Ja, meneer.”—Vert.] Dat is in orde. Indiaan? [“Indiaan.”] Ik heb respect voor u, een echte Amerikaan. [“Ja, meneer.”] Ik denk niet. . . Ik, gewoon als één man, kan ik geen besluit nemen.

Ik kan slechts mijn ene besluit nemen. Ik denk wel dat u niet de juiste deal krijgt. U weet dat van mij. Ik denk, in plaats van miljoenen en miljarden dollars te versturen, naar het buitenland, moeten ze voor jullie mensen zorgen. Juist. Juist. Exact juist. Ik ben altijd begaan geweest met jullie. Ik was ginds op het reservaat in San Carlos, niet lang geleden. Hoe de Heilige Geest daarbinnen bewoog, die arme mensen genas!

³⁴⁷ Ik ben een vreemde voor u, meneer. Ik ken u niet. Ik heb u nooit in mijn leven gezien. Wij zijn totaal vreemdelingen. Dat is juist. Wij zijn twee nationaliteiten. Ik ben een Angelsakser; u een Indiaan. Ik heb wat van het bloed in mij van mijn moeder. Mijn grootmoeder was een Cherokee. Ik ben er trots op. Juist. Maar als mijn broeder, zou ik niets doen om u te schaden. Ik zou u alleen maar helpen.

³⁴⁸ De Indiaanse stam, was vroeger, als zij één in hun midden hadden, die kon voorspellen en laten zien waar de prooi was, werd hij een profeet onder hen. En ze waren. . . Maar als hij iets voorspelde dat niet juist was, moest hij daarvoor sterven. Dat zou hij moeten. Dat is juist. Zij duldden daar geen vergissingen.

³⁴⁹ Als God God is. . . De natie mag u een slechte deal hebben gegeven, maar God zal u nooit één geven. Hij stuurde Zijn Zoon voor u.

³⁵⁰ Ik heb net gezien wat er gebeurd is. U komt net van het ziekenhuis. [De broeder zegt: “Dat is juist.”—Vert.] Uh-huh. U komt hier om voor gebeden te worden. U heeft een maagprobleem, en staat voor een operatie. [“Ja.”] Dat is ZO SPREEKT DE HERE. Komt u hier.

Hemelse Vader, ik bestraf dit maagprobleem.

³⁵¹ Satan, je hebt je verstoep voor de dokter, maar je zult je nooit voor God verstoppen. Kom van hem uit, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Maak u geen zorgen erover. Ga maar, wees in orde.

Gelooft u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

Aangenaam.

³⁵² Deze kleine dame die net *hier* zit, te bidden, net achter deze jonge vrouw die voorin zit, met een blaasprobleem, gelooft u dat de Here Jezus u gaat genezen, dame? [De zuster zegt: “Ik geloof dat Hij dat deed.”—Vert.] Dat is het.

³⁵³ Zeg mij Wie zij aangeraakt heeft. Zij is zes meter bij mij vandaan. Zij heeft de Hogepriester aangeraakt, dat is juist, die mede kan voelen met onze zwakheden. Gelooft u dat niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

³⁵⁴ Gelooft u, dame? [De zuster zegt: “Ja.”—Vert.] Gelooft u dat God mij kan vertellen wat uw probleem is? [“Ja, dat doe

ik.”] U bent het niet die problemen heeft. Het is uw zuster. [“Dat klopt.”] Zij heeft kanker. [“Ja.”] Dat is juist. Niet... Geloof. Twijfel niet. Neem het zakdoekje dat u voor haar heeft, en leg het op haar. Geloof met geheel uw hart. Zij zal eruit komen. [“O Jezus!”] U zult geloven met geheel uw hart. [“Dank U, Jezus.”] Ga maar heen. Uh-huh.

355 Heb geloof. Geloof u het met geheel uw hart? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

Het heeft het podium verlaten. Het is in het publiek.

356 Het is een kleine, slanke vrouw die precies *daar* achterin zit, die TB heeft. Zit daar achterin, te bidden. Geloof u dat God u beter zal maken? Doet u dat? De kleine dame, kijkt precies rechtdoor, helemaal achterin. Steek uw hand op, daar achterin, dame, net achter die man die zich omkeert. Geloof met geheel uw hart. Ja. Kleine vrouw met kortgeknipt haar. In orde. Dat is het. Geloof het, en het is voorbij.

357 Wat raakte zij aan, helemaal daarginds achterin? Ik daag u uit het te geloven.

358 Hoe zit het met u, dame? Geloof u dat het rugprobleem u heeft verlaten, sinds u hier staat? Wel, dan, ga gewoon door. Dat is alles wat u zou moeten doen. [De zuster zegt: “Dank U, Jezus.”—Vert.] Geloof het met al wat in u is.

359 U had hetzelfde. Dus als u slechts gelooft, marcheer gewoon door, zeg: “Dank U, Here. Maak het beter.” Geloof van ganser harte.

360 U bent bang dat u verlamd zult raken door artritis. Toch? Dus als u gelooft, geloof van harte, ga. Geloof met geheel uw hart, en wordt beter. Dat is alles wat u moet doen, is geloven.

361 Geloof u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Hoe zit het met sommigen van jullie daarginds? Bent u in vertrouwen, aan het geloven?

362 Wat als ik u vertelde dat Jezus u heeft genezen, daar staande, zou u het geloven? [De zuster zegt: “Amen.”—Vert.] Begin maar gewoon door te lopen, ziet u, gelovend met geheel uw hart.

363 Wilt u naar huis gaan, uw avondeten opeten? Geloof u dat die oude, nerveuze maag u heeft verlaten? Ga uw gang, eet als u dat wilt. Geloof.

Geloof u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

364 Hoe zit het met die mevrouw die daar zit, die bidt voor die kleine. . . Dat kind dat een bloed aandoening heeft? Geloof u dat God het kind zal genezen? Goed dan, u mag het hebben.

365 Dat raakte die dame, vlak—vlak naast u daar. Zij zit daar te bidden om een zenuwaandoening, dat is juist, naast u. Ook, heeft u een broer die een mentale aandoening heeft. Dat is juist. U heeft een moeder die een slecht oog heeft. Als u gelooft met geheel uw hart, zal God hen beter maken. Amen.

- 366 Gelooft u Hem? [Samenkomst zegt: “Amen,” en jubelt—Vert.]
- 367 Hoe zit het met u hier, in de rolstoel? Gelooft u? Dat is uw zoon. U heeft kanker op uw gezicht. U bent slechthorend. U zoekt de doop van de Heilige Geest. Dat is juist. Als u het gelooft met geheel uw hart! Gelooft u het voor hem, zoon? Gelooft u het met geheel uw hart? Zeg het hem in zijn oor. Leg uw hand op hem, en laat hem de doop van de Heilige Geest ontvangen.
- 368 Gelooft u dat Jezus Christus dezelfde is gisteren, heden en voor immer? [Samenkomst jubelt—Vert.]
- 369 Gelooft u dat de Messias, de grote Messias Gods, onder Zijn volk beweegt? [Samenkomst jubelt—Vert.]
- 370 Bent u bereid alles te verlaten en Hem te volgen? [Samenkomst jubelt—Vert.] Als u dat bent, hef uw handen op naar Hem, en zeg: “Ik zal Hem volgen. Ik zal Hem volgen. Ik zal Hem geloven. Ieder Woord dat Hij zegt, ik zal Hem geloven. Ik zal mijn leven op orde zetten. Ik zal voor Hem werken.” God zij genadig! God zegene u.
- 371 Hoeveel gelovigen zijn er hier nu? Steek uw hand op. [Samenkomst jubelt—Vert.]
- 372 Hoevelen willen dichtbij Hem komen? Steek uw hand op. [Samenkomst jubelt—Vert.] Allen die dichtbij Hem willen komen en Hem nu meteen willen accepteren, Hij is hier. Dit is Zijn Aanwezigheid.
- 373 Die man daarachter met prostaat problemen, het is voorbij, broeder. God genas u zojuist.
- 374 Wel, Het gaat gewoon overal op die manier, in het Licht, overal rondom het gebouw ronddraaiend. Nu kan van alles gebeuren. We kunnen nog een Pinksteren hebben, als u het slechts gelooft. [Samenkomst jubelt—Vert.]
- 375 Ga op uw voeten staan, ieder van u. Hef uw handen op naar God. Prijs Hem. [Samenkomst jubelt zeer en bidt—Vert.]
- 376 Dank U, Here Jezus. Wij aanbidden U, Vader, omdat u onze Redder en onze God bent. U bent hier. U heeft het Woord betuigd. U heeft bewezen dat Het zo is. U bent God, de Messias, dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Zonder een mislukking, zonder een twijfel, bent U dezelfde Here Jezus. Geprezen zij Zijn heilige Naam!
- 377 Heeft u Hem lief? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen,” en jubelt—Vert.]
- 378 Hoevelen van u zijn gelovigen nu? Steek uw hand op. [Samenkomst zegt: “Amen”—Vert.] Nu, Jezus Zelf, zei dit: “Deze tekenen zullen de gelovigen volgen. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij genezen worden.” Ik ben niet de enige die de Heilige Geest heeft. U heeft Het ook. U bent een gelovige, net zoals ik een gelovige ben. Verlaat nu al uw twijfel.

³⁷⁹ Leg uw hand op iemand en geloof dat God die persoon zal genezen, volgens Zijn Woord. Als Hij dit soort zal behouden. . . . Leg uw handen op iemand, ga voor hen bidden, zeg: “Here, genees die persoon.” Bid en zie wat er gebeurt. U bent een gelovige. [Samenkomt jubelt en bidt—Vert.]

³⁸⁰ Almachtige God, in de Naam van Jezus Christus hebben wij de duivel verslagen. Wij hebben hem bestraft, en hebben zijn macht van hem af gescheurd. Door de striemen van de Here Jezus Christus zijn wij gezond geworden.

[Samenkomst gaat door met jubelen en bidden—Vert.]

ALLES VERLATEN DUT62-0123

(Forsaking All)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op dinsdagavond 23 januari 1962 in de Sunnyslope Assembly Of God in Tempe, Arizona, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org